

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in tres libros Aristotelis de anima - Cod. Ettenheim-Münster 194

Aristoteles

[S.l.], 1630

Liber secundus

[urn:nbn:de:bsz:31-116346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-116346)

nam quos plures acriter refutat illidem, ideo
circa finem libri nihil specialiter dicemus sed sta-
tim ad 20m lib: accedemus qui 12 capitula continet.
In 1o et 2o Capitulo agit de quidditate anime tractans
duas defies illig inter 3tio lib: dividit animam in ve-
getativam, sensitivam et Intellectivam, simulque
recenset potius anime et quatuor modos vivendi. In
4. agit de potius et opaity anime vegetativa, in se 4
quantily usq; ad finem tractat de potius functionily
anime sensitiva. Quare relicto primo Libro fit.

LIBER
SECUNDVS
DE ANIMA. 2. 1.

Dub:

Dubium Primum.
Vtrum Anima sit substantia
uel accidens, corpus, materia
uel denique aliquid composi-
tum ex materia et forma?.

Supponitur qd lignum certu inter oes non dan-
atim in rem nra et bonu ei. pntur aut. huc qnt
exna gstat. Unde de pntu qnt nihil dicimus dicit.

Conclusio Prima.

Anima non e accidens sed substantia, in com-
pleta tr.

Certe eus pte nra. Vmilia gstatunt in tali pte
differunt a nra in unitate q anima. qd anima e sub-
sta. aut pte pte gstat. Vmilia sunt nra accidens
cum ut pte dicitur gstatunt in pte pte. qd
gstatunt illu. in tali pte d differunt aut pte.

Conclusio Secunda.

Anima nra e ma nra nra. ~~~~~

an, rideo
sed sta.
et capta.
hadus
in in ka
mily
di. In
in se y
actum
no fidi

S
P
D

In pars Cartes pto. aia e purum actu maly et
exatum. sed man. vultu e actibabid. go aia non
e man. m. supponit acta.

Ca. pars pto. Nullu corpus e in pto nax in hysio.
nis nax informais, sed aia e in pto informais
go non e corpus. Comprimat. Si aia e pto corpus
supponit duo copia nullo epe in eod loco. atq huc
e factu go pto pto. aia e acty corpus ut hinc
nax. go pto illud in nificat et actuat debet epe
in eod loco cum illo, si n. loco distaret non pot
illud actuate. go si aia e corpus et illud q. actuat
et e corpus ad supponit, ut illoq. non distat fm
leu, sup duo copia nullo simul epe in eod
loco.

Conclusio Tertia.

Anima non e qd compositu ex man et forma.
Pto. Atate acty corpus viventis. go si e compositu
ex man et forma ante forma pto se pto aut pto
paitem. non pto se pto. ga man non pot infer,

mare

maie nec aduare. si p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. go r[ati]o illa
p[ro]p[ri]a est p[ri]m[us] actus et p[ri]m[us] p[ro]p[ri]a r[ati]o et non sicut
completio. h[ec] a. q[ui]e p[ri]m[us] actus et a[ct]io. go a[ct]io
non est completio q[ui]a ex ma[te]ria et forma.

Contra. si ma[te]ria h[ab]et ex ma[te]ria fit unum p[er] se go
a[ct]io non est q[ui]a completio ex ma[te]ria et forma.
non p[ot]est p[ro]p[ri]a si a[ct]io est completio ex ma[te]ria, sicut
ens completio, sed ens completio non p[ot]est facere cum
altero unum ens p[er] se. go. Et h[ec] h[ab]et tres lites
a. p[ro]p[ri]a intelligenda sunt de a[ct]io r[ati]o q[ui]a sicut
q[ui]dam in completa s[un]t t[er]minis ut dicitur.

Alio modo p[er] q[ui]a. h[ab]et n[on] e[st] p[er] n[on] e[st] sicut
go nullo p[ro]p[ri]o est sicut q[ui]a p[ro]p[ri]a h[ab]et sicut
sicut sicut p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a a[ct]io. go non e[st] p[er] sicut q[ui]a
non sicut p[ro]p[ri]a vel sicut n[on] e[st] n[on] e[st] e[st]
n[on] e[st] p[er] q[ui]a nullo p[ro]p[ri]o. C[on]suetudine. Sicut
ut sicut h[ab]et in p[ro]p[ri]a n[on] p[ot]est sicut p[ro]p[ri]a unum
sicut ens p[er] se, sicut sicut in p[ro]p[ri]a. go non e[st]
sicut.

Pro contra. Con. a[ct]io est q[ui]a. h[ab]et sicut
completa

completa car g. p. in completa A. ad in purgationem
 hinc in unum alia putata in jam et edam, spe
 in unum putata completa. cum vero cum sit
 putata in completa nam e. nam q. sub illis mem,
 hinc non g. m. e. m. putata non pt
 spe in f. in formam N. m. ubi si quis Con. m.
 Unde cum aia sit putata in completa non
 cognoscit q. sit in alio hinc pars g. hinc
 unum q. se cum illa. f.

Avicenna 20. In capitulo dicitur non sunt
 reprobata facta ab eis qui aperuntur Angulos
 spe putata esse. q. a. f. hinc in unum et aia
 spe cupa. Cuius se Amia vegetabilia plant
 boni et fontina autum in p. factum sunt
 hinc in unum q. put. hinc in unum
 in unum ut putat. se sunt cupa. q. hinc
 q. put. putat cupa. e. a. q. hinc in unum
 hinc. Cuius 20. Aia movet cupa. atq.
 motio illa cum sit putata putat g. hinc
 g. hinc

etiam de his inter corpora. qd. ita erit corpus.

Ad illam sententiam Epi ideo non esse reprobata
nam qd. ss. PP. putaverunt Angelos esse corpora
Quia, sed ideo quasi permisissent qd. nos Ange-
les cognoscimus ad mater corpus, ideo et in
scriptis p[ro]p[ri]e quod esse corpus. Ad Cas: R.

Ad. om. p[ro]p[ri]e N. p[ro]p[ri]e accidens Con. om. Quia
si. ita illa scriptura et vegetabilia atque non
sunt simpliciter q[ui]e, sed p[ro]p[ri]e accidens ad finem
corporis in quo sunt, et sicut sunt in simpliciter
ita ut sunt corpora et hoc ita si p[ro]p[ri]e aliud
sunt quoniam illas esse esse corpus et mater
non a. p[ro]p[ri]e q[ui]e sunt corpora. Ad. Conf: 2am R.

Con: q[ui]e omnia moventur corpus, N. tr[ans] q[ui]e motus physica
tunc p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e q[ui]e quantitatium ex parte utriusq[ue]
ita ut utriusq[ue] habeat partem per se, hoc n[on] p[ro]p[ri]e falsum;
Alios res in corpore non p[ro]p[ri]e se tangere p[ro]p[ri]e
q[ui]e p[ro]p[ri]e expr[im]am.

Alia dies.

in p[ro]p[ri]e
am, q[ui]e
in p[ro]p[ri]e
illis mem,
ta non p[ro]p[ri]e
Con: m.
non
H[ab]emus
quod
angelos
et
ita p[ro]p[ri]e
sunt
f[ra]g[men]ta
p[ro]p[ri]e
in am
p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e

modis phyca, nutriti cuius sc: augtato et sensato.
ge spectat ad phycaam qd dicitur qd specialiter
versat circa cognem nam vel eubo natis.

Solum ge ghanensia e de sua rati non ut
vegetabilia et sensitiva e modo supra dicenda
In intellectu huc e nicta e gnum intellectu
gendi et velendi. Pro huius refetre suppo
rendu e. Nam ratur ipse sumi - ge
modo ipse statum grem huius in via dunt omis
ta ratur cogit. e ipse sumi statum statum
qrem habet extra cogit. q statum ipse statum
gendi. ha qndate.

¶ Inuestioni. Si ipse et rigore
leptia sit Amma ratur vel separata a cogre
non spectat ad phycaam qd dicitur sed pectis
ad metaphycaam. pte huius separata a cogre
nente gnum aliter nicta phyca ipse dicit.
ge non e vere nam ipse ratur dicitur
eig qd dicit non spectat ad phycaam.

om

m... go ul
et forma.
ie ratur
ga aut
minul huius
is via e
cognit
ad
non,
lulo si:
ad phycaam.
centu
et sensibilia
et ad phy.
la, nam
et gnum
meta

omnis pro motu phisicis aut e altis amfatis vel metylo,
calis, alij isti motu tm exercunt in corpore. qd aia
separata a corpore ut talis fuerit, non pot dicitur pugnare
aliter motu phisicis. Pro idem v. Ita

separata ut talis tm habet dicitur opus, in tella chis,
nem se. et volitionem. sed utruq, hanc opam
pnt ad metaphisicam et non phisicam. si qd dicitur qd
derunt. qd aia ut se non pnt ad phisicam.

M. et quia pnt. pro m. si n. phisicis agunt de
intellektuale et velle aia separata hanc opam qd
opus iste dependunt a phisicis a pnta matu
sed in aia separata non dant phisicis a pnta
cum non intelligat in intellectu. In summa
qd opus iste non spectant ad phisicam opam.

R. v. Si aia velle qd dicitur qd velle
in statu qd intentionis sunt vero pnt ad
phisicam qd dicitur. Pro hanc aia ut velle
corpore velle vel velle. qd ut se spectant ad phisicam

qd dicitur

quidam. pro quo: anima rationalis ut unitas corporis (compositum
 motu, et partibus localibus motu, altitudinis. etc. hinc necesse rationem
 naturae. quoniam patet. ex ipsa definitione naturae. Confirmetur.
 Anima rationalis ut unitas corporis in sua operatione dependet
 à corpore humanum ab isto. etc. ut est unitas corporis et primum
 motu physica strictè accepti. Ut idem est. Anima rationalis
 ex propria natura est actus subtilis incompletus. et corpus
 non nisi quod se cum materia sic compositum naturae. etc.
 sicuti ad physicam spectat agere de toto composito
 natura ita ad spiritum spectat agere de partibus
 illius. Contra haec dicitur. Anima rationalis ut talis
 non est primum motu physica. etc. non est natura. ac si
 quod non potest ad physicam spectare. etc. anima
 motu physica strictè accepti et completa. si motu, aut
 motu. Ut localis, sed anima rationalis ut talis non est
 primum altitudinis nec augmentum. etc. ut si non est
 primum altitudinis motu physica strictè accepti et partem
 unitas corporis. etc. anima. et ad hoc dicitur quod anima
 intellectualis et in quantum intellectualis potest unitas corporis
 et primum motu physica localis sic ad quod motu spectandi
 operum appetitum sensibilem et hinc partem partem
 subordinata

fulvora mata quae mediante aëre ratis manet par,
tes et membra. *Pro 20.* Quod aëre ratis est ipso
quod est purum in belluicis dependentibus à phantasiis,
mata corpus est esse purum autem phisicis quod talis epue
numerat inter mutates phisicas et gñies infra linea
maly phisic. et qd aëre ratis resp: illis epue ut talis
censetur non est epue rati. Circa huc repetit
ea qd diximus 2. lib. phis de Nat.

Dubium Secundum.
An prima definitio Animæ
ab Aristotele hinc tradita
sit bona et essentialis? ~?

Defin. Animæ

Quæ definitio Animæ in ea tradidit Arist. Jam cap. 1.
lib. 2. ubi eam sic definit. Anima est actus primus corp
poris phisici organici potentia vitam habentis
tam tradidit cap. 2. his verbis. Anima est hinc ut
que se vivimus, sentimus, mememus et intelligimus
et hanc eam definitio voluit Arist. demonstrare primò
quod a. id fecit videlicet supra. huc notabo p
Cento.

Conclusio Prima.

Prima dicitur anima in eor hinc ab hinc lib: 2. cap: 1
 habita bona e et legitima quae talis e. Anima
 est actus primus corporis phisici organici potentia vitam
 habentis.
 Hinc tenetur qd se auctoritate om phisici qd dicitur
 dicitur unanimiti qd se non pntur. Quis vero dicitur
 non pnt qd a pntur sed tam bonitatem debent
 ostendere. Distinguentes qd singulas partes, ita et ut
 hinc dicitur appareat bona qd singulas partes hinc
 concluduntur. Quibus imprimis in dicitur. Quod
 Anima sit actus. qd partes pntur hinc qd anima
 in sua actus generat cum actus formis hinc pntur
 qd actus dicitur ut pntur epues et causa accidentia
 qd cap: qd hinc hinc actus, hinc et anima qd hinc partes
 generat cum pntur separatis Angelis qd qd pntur
 actus et formis completis qd se pntur om a se
 excludentes naturam. Hinc partes adringit hinc
 primus. ad dicitur qd anima non sit actus accidentis
 hinc sed pntur qd ut dicitur in lib: 1. phis: qd actus
 primus pntur, multo ut dicitur pntur. dicitur qd hinc
 partes dicitur anima imprimis ab a actus accidentia
 ut

Leg in dicitur hinc.

hinc Primus.

mencit per,
 actus eo ipso
 phisicof,
 ea talis ipse
 natura hinc
 pntur ut hinc
 pntur.
 dum.
 Anima
 ita
 ? or ?
 Jam cap:
 qd primus cor,
 habentis.
 e hinc ut
 in dicitur
 pntur pntur
 ut hinc pntur
 Conte

ad finem gratias ut putes rapti operantur. ¶ putes tunc
 putes tunc actus primus non tunc putes qd supponunt
 actum, tunc vere tunc putes actus primus tam negativus,
 hanc multum actus supponunt quia putes hanc
 qd est putes actus alius. Cuius ha dicitur qd illam
 non tunc differre tunc a formis accidentibus, sed
 et substantiis non necessitate, qd dicitur qd hanc primus,
 figit tunc ita esse actus primus ut sit separatus ab
 actu tunc qd est gratia, et sit actus primus putes nullum modo
 putes tunc cum tunc, et ha hanc tam tunc negativus
 quia putes et intellectibus formis vero alius
 putes mater, hanc non tunc ut putes in igne et aqua quia
 non formis non putes separatus ab actu tunc sed
 putes mater ut putes debite applicato actus qd amos
 hanc impedimentis putes gratia. Verum hanc Exptae tunc
 tunc et tunc tunc sit quia hanc in formis putes
 p. p. q. 75. a. j. tunc non tunc tunc tunc qd p retines
 putes tunc tunc tunc tunc tunc a formis putes
 non necessitate. *Additur qd Corpis physici,*
 ad diffin quendam tunc ut actibus complexis quales
 putes tunc qd non putes tunc actus corpis physici.

by Corpis physici.

Amo

partis sit heterogenas ita organum generata de,
nominat ab organo magno nōtra mente musica
& namas fistulas gtriel ad diversas notas expris
mendas. Quid. eia debet esse aliq organo
organum ut huc nōtra fruatur. Anima n. inter
alias formas pitulos & pfutur, ideoq et habet
multas et diversas opas. alia nōtra forma nōtra
nōtra hnt tū unica et sp eand opatur ut pit
in aqua et igne. go illa forma pitunt et diversa
orgona diversa q; partes alteris vāid mediātibly
qby pnt exercere Diversas opas. Et que plures
diversas hnt opas dōtra, ea plura pitunt orgo
na, ideoq plura organa pitit aia ratis qmā
sensitiva et sensitiva plura pitit organa qmā
vegetativa qmā q; excidit vāid in varietate
et multitudine opatur. Ad huc ultima pūta.

By pitia vāid
habentis.

Pitia vāid habentis. Cōtra qmā datur, vāid
nōtra sit adhibita, et qualis vāid intelligit q; vāid
intelligit vāid q; Autas vāid vāid et vāid
tunc qmā supra, et alij dīstīgnant duplicem
vāid

vitam substantivam et accidentalem. Vita ~~substantiva~~ vel
 dicitur quia videtur petri et actum vitalium;
 vita vero accidentalis est ipsa gratia vitalis. et hinc
 est vita, intelligenda est Vita accidentalis non
 substantiva. et hinc petri dicitur dicitur, Homo
 generatum non esse vitam additam, sed finem claritas,
 hinc gratia, ut scilicet organizatio et illa potestatem ad opera
 vitam exercenda magis declarat et quia non sit vitam
 additam, potest esse gratia tenet. hinc ut videtur de,
 finis vitam non omni vita amplexus illius partem.

Vita duplex.
 Substantiva.
 Accidentalis

Ita videtur de. Nam quod certius partem sufficienter
 declarat quoniam et diffinita vita ab aliis formis. et
 hinc partem non addit vitam ad vitam. et hinc certis
 certis pro certo.

Ita dicitur Bonae et quod sufficienter declarat vitam
 sui certis, ab aliis aliter distinguit hinc finit dicitur
 dicitur. et Bonae certis.

Conclusio Secunda.

Prima hinc dicitur vitam et spiritus.
 Ita dicitur de. Dicitur spiritus et illa quod dicitur quoniam
 genus

gong et diffraam, hanc et benignam. go qd non
gong p. nam h. acty proadical uniuoce de acty
formis substity sine in reultity sine non ueritly
et h. diffraam ueram. go e, ent, fuit sp. q. d. t. s.
Contt. Res incompletas ex sua ipa dicunt ordine
ad aliud q. completent go desit q. sic explicant res
incompletas sunt sp. t. s. q. d. s. i. s. u. r. e. d. o. q. s. i. s.
q. d. a. c. h. i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. Utra. Sed ha. fuit uia
desit q. re. i. n. c. o. m. p. l. e. t. a. s. i. a. i. u. s. g. o. e. n. t. e. s. t. i. s.
Veni ut hanc desit melius intelligat et eiq. l. e. m. i. t. u. s.
magis appareat q. d. s. i. n. g. u. l. a. s. p. a. r. t. e. s. a. l. i. q. u. o. d. o. l. i. u. i. e. n. t. u. m.
Uti uis go. Hinc et uia. p. f. e. c. i. t. i. o. n. i. s. g. o. e. n. t.
acty. r. e. d. y. et non p. i. m. y. a. n. t. p. l. t. g. o. a. i. a. d. a. t. e. p. e. r. i.
q. u. i. a. p. l. t. r. a. c. t. y. r. e. d. y. e. p. f. e. c. i. t. i. o. n. e. q. u. a. p. i. m. y. g. o. s. i.
d. i. a. e. c. u. i. a. p. f. e. c. i. t. i. o. d. e. b. e. t. s. i. i. a. c. t. y. r. e. d. y. et non
p. i. m. y. h. e.

Hec auctum petit ad acty p. i. m. y. q. u. a. d. a. t. s. a. m. p. i. a. s.
u. l. t. i. l. e. n. a. m. p. r. i. m. y. p. f. e. c. i. t. i. o. n. e. s. a. c. t. u. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r. a. d. q. u. o. d.
p. l. t. r. a. c. t. u. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r. a. d. q. u. o. d. p. r. i. m. i. t. a. t. e. n. a. e. u. l. t. i. m. i.
u. l. t. i. m. i. u. s. u. s. q. u. e. e. i. s. t. a. A. c. t. y. p. i. m. y. e. p. i. m. y. e. a. a.
u. l. t. i. m. i.

Ultra. In omni a futura tunc in completa. actus vero
utq; utroque epa e non accidens. qd actus primus
futuris est finis pfectus actu rdo si: epa. Et
huc pmetabo **De** Arist. Con: ans. d. N. yfignam.
ad Jo: N. ans ex dictis. qto nro ultra dr unay q;
a p sua epaem, qd epaem est pfectus actu p
futuri et. qd finis p e pfectus illo q ordinat ad
finem. Ad huc n. dicit q sensu illis pps phi coo
unay q; e p sua epaem non est quasi epaem
qise sumpta sit finis agens. sed q finis sit
potius ipm agens q ut e attributi et p pna epaem
ut p. solum explicare theod: **De** 20.

Quod actus utq; ptm quod sit dicit pfectus actu p.
q fauta p. Quia actus utq; e pfectus primus, cum
actus primus non q dicitur complete pfectus nisi ha,
beat utm actu. qd actus primus magis pntcipal
de rae pntipalitate qua rdy. qd in hoc sensu
pt dicit utq; actus, ptm qd pfectus actu p. et huc
p pposito Quod cum dicitur sit actus primus et non
completa in rae actus, sed habens ad huc abijm.
pntipal:

potenti alitatem ito non q actu dicitur qm
fuit definita.

Hic dicitur. Centro ista cogitatem itis prout
primus. Anima nunquam cessat ab opae. qe non e
actu primus in hoc sensu q sit separabilis ab actu
vto. Neq qstio est actu corpus habentis vita in
petra qd sp in actu. qstio ptt. ptt aut. inqstio
in motu cordis, re in motu nutritionis, q etus
mety tam diu durant qnandiu pssit vitans,
qe acta nunquam cessat ab opae.

De aucto d. aut. nunquam cessat ab opae qua,
cumq. H. aut. tali vel tali Cen: aut. et tunc H.
qstio. nam licet acta tam vegetabilia qua
sensitiva sp habent aliquam opae, tunc simul
aliqua opae a qly ex opna naa cessat ut
sunt augere et generare sibi simile et hoc factu e
ut acta dicat actu pms, haec separata libis a vto.
unde ptt ota actam qst actu pms haec
separabilem ab actu vto, opae se. Jensep tunc
e, q acta ex opna naa habent ut alijnt
cessat

apud ab alijs epe fcti conati et opinio.

Principes 20. Contra illam partem, Corpis pluri.
Vel nō corpus pluri autem intelligit fctū informe,
si: maā pā nuda vel f. ornatū fctū p. ut si: maā pā
fulstat forma p. uti - neutra p. t. i. q. n. n. p. m.
pā hūc nō definitiō aīa fctū autem nōm forma
fulstat, fctū fctū q. talis, q. ut si: tribuit gradu nudo.
fctū fctū hūc nō p. t. epe maā pā nuda, q. d. epe,
nō aīa q. fctū formatū: nō p. t. p. t. i. q. n. n. p. m. si:
q. formatū maā q. ut fulstat forma p. uti, q. aīa
susceptivū aīa nō d. i. t. i. n. g. n. e. t. ab aīa aīa nō,
l. i. t. u. r. q. t. u. f. a. l. t. u. r. c.

¶ Hec arguitur potest esse autem hūc aīa definitiō
q. fctū informe vel formatū. Ad hūc ¶ actū
q. hūc q. p. m. fctū aīa q. ma. talis nō epe maā
nuda nō p. m. fctū q. ut r. i. n. h. t. t. u. l. q. ut fulstat
q. p. t. i. aīa fctū q. tribuit ei gradu corporeitatis.
unde ad hūc nō p. m. n. o. t. a. t. i. o. n. e. q. p. m. f. a. c. t. u. s.
aīa aīa si absolute fctū nō eīa eīa t. a. l. e. n. t. i. s. q. f. i. o.

derf

dicitur debet rectiter ab illa distingui. & tunc non
 potest si fuerit forma quod tribuit ultimam gradum.
 ad hoc enim sufficit diffinitio huiusmodi quod inter gradus
 metaphysicos intercedere solet. Et tunc in Acto
 casu ipsa forma priorum graduum sibi ipsi
 forma forma posteriorum. Sic est forma. Sed ex
 hoc quod forma sit actus accidentalis quod advenit mater
 iam habenti formam substantiam corpoream sicut si
 est quod advenit sibi completo. quod est actus
 accidentalis. *Pr.* *H. sup:* ut n. forma sicut est
 actus accidentalis tunc debet forma sua unitate
 absolute generata advenire sibi in actu est,
 tunc non est sufficiens quod supra forma una gradum
 supponat in eodem ad aliam.

Actus autem est Contra by Organij. Anima est
actus carnis et sanguinis, sed ista non sunt
partes organice. quod anima nunc actus carnis or-
ganice.

Pr. Diff. m. primario H. M. v. v. C. m.
 Et

opinio.
 Corpis plura
 informis,
 et sic materia
 quod non sunt
 in forma
 ratione unitate
 quod desit,
 quod sic
 quod aliter
 materia
 desinit
 quod actus
 quod natura
 et substantia
 corporalis
 materia sicut
 substantiam

Et tunc qd est in reyal qd est. At qd oia chich
atq corpus organici sufficit q habent q termino
primario tota composita organici. non vero
pulis q eos partes compositi quas aia vidio
informal sunt organici.

Principio qd. Corpus ope organici a qd possit
qua aia. qd illa parata non recte parat in dpto
aia. qd qd pbr. qd dpto debet dari q prima
et nichil qd aia. Organici qd qd ab for.
non pnti vadi caliter dym qd illi. sed eis qd
e posterior sua aia. qd corpus organici erit
posterior ipsa aia.

Pr. Suppositio aia qd dicitur q aia non definit
q stum informe, sed formatu quatenus si: n. r.
cludit qd formatu aia. unde videt organici
sed qd aia et qd posterior in ad huc bene
definit q illa sunt cetera formis sicut dpt.
aia ab hite. ut qd dicit huc e acty qd pnti.
ubi huc non definit q stum informe ut qd e.
sed

ubi cumq; reperit ite et dicit corpus organum in,
et in factum e. Item certum e matrem antecedens
ad formam substantiam non tunc aliquas partes orga-
nicas, atq; ideo forma specifica hinc aut tunc
pot dicitur organum dicitur videlicet. hinc e. et dicitur
videtur e qua fluit qd organum dicitur. illa tunc sola
non e forma e qua corpus dicitur organum.
Sed alia quibus dicitur aliquas ut supra dicitur.
Idem certum e qd dicitur. matrem non qd dicitur
corpus organum e forma corporalis. ut n.
in libi de generis dicitur illa forma sunt
in compressis libris in compressis matre si dicitur
distinguitur in forma specifica et coarctat ipsi
matrem ut dicitur illi dicitur in pugnans. In hac
e sententia eorum dicitur corpus organum non dicitur
sunt tale e forma specifica in rebus sed in
cludens in dicitur qd dicitur dicitur qd dicitur
substantia. ut n. g. forma ossis, carnis, manus, vel
pedis qd dicitur forma sunt dicitur qd dicitur qd
dicitur illos et dicitur dicitur.

Sed

ga coalifit ea pluraq; formis pectis solubily.
Imo a. Diemel Cochranij q; fuit in pfectu et
ita penam q; per hanc formam dicitur esse
in dicitur pectis alia forma inuentis dicitur
tunc fit aq;tes. q; in ead; parte nra sunt
plures formae solubily q; foluti. Et hanc alia
impugnabit. pto scy: q; oia ralis non e unata
ni unice parte sola corpus sol in toto et
ni qualibet parte. q; si in quolibet parte e
forma solubily partialis. et ita ita dem e forma
specifica inuentis ut Cochranij nra fecti de.
bent. scy q; apte q; in ead; nra nra sunt hanc
formae solubily vel plures. Quid a. forma specifica
inuentis vel nra. equi fit in quolibet parte
apte ope nra. q; no dicit nra equi fecti
oie in capite et nra in pede, vel in eade
si Vere dicant Cochranij illas dicitur formas
partiales exhibere nra totalum. Tunc q; ha apte.
q; oia ralis non e nra apte corpus equi
nis

nis. sed hanc partem et horribilem quod per se.
 quia anima ratio cum sit unica et indivisibilis
 in hoc non potest consistere in pluribus formis par-
 tialibus quia illa non est actus corporis organici
 et hinc non minus habet et in semet ipsa aliam
 aliam partem quam dicitur infra dicemus esse
 indivisibilem. Est hinc ratio. Anima ex propria
 natura est actus corporis organici. sed in se contra,
 non est neutra illi anima formam et inter se unum
 ad constituendam unam animam totalem potest actu
 plures partes organicas quia neutra illarum est
 anima. et potest non esse constitutum unam animam.

Haec ergo res soluta sunt. Ad praesentia differunt.

Organizatione radicaliter provenire ab anima, sicut
 vero et parte a diversis accidentibus repletis in diversis
 suis partibus. Et propter hoc. Quia forma partialis
 vel dicitur per se absolute simpliciter non sunt
 partes, actus ad naturam corporis organici potest dicitur
 sicut partem quia si illa non potest provenire parte
 et sicut ab ipsa forma partiali vel anima provenire ab

ab acci dentibus M. ptt ex lib. de generē ubi pttitur
fctm se negantibus pttitur. de dicitur rāem pttitur
ipoi pttitur pttitur a pttitur, et pttitur ha, qd aia in
eity pttitur hnt e ead, qd dicitur pttitur
opis si. ut carnis ut aliam. pttitur pttitur
ab acci dentibus nempe a pttitur figurā, pttitur
qualitātibus et completiōnibus dicitur. ad eoy
dicitur organica pttitur ead acci dentibus
nā pttitur ut pttitur non nulli. qd a. q.
aia radicaliter pttitur eoy organica pttitur.
pttitur qd pttitur in pttitur pttitur organica,
pttitur qd pttitur dicitur pttitur, pttitur pttitur
dicitur pttitur e ad. qd et ead pttitur
organica. ex quo ultra in pttitur qd sola dicitur.
pttitur acci dentibus in dicitur pttitur eoy organica,
pttitur non pttitur ad pttitur eoy organica,
nā licet illi acci dentibus habeant dicitur
figurā pttitur et completiōnibus. pttitur pttitur
q illa acci dentibus ex pttitur nā dicitur aut
dicitur

Sinesis spiritus naturalis ex eo quod fuit huius
 purpurei coloris fuit purpureus. Et per hoc.
 Quia in Jaspis de alio quod lapidibus et magna
 varietas qualitate in Sinesis partibus Jaspis
 videtur et tunc in Jaspis non est corpus organum ergo
 Sinesis partibus istum aciem ductum non sufficit quod
 gignatur corpus organum. sed ultra petiit ut iam
 dicitur quod differant in dicendas Sinesis
 species.

Alii autem dicunt Cautra veli partem. In ista
 vita habentur. Per hunc intellectum vitam fulentem.
 ergo non vitam accidentalem. pro omni vita accidentem,
 fulentem est multiplex quia sunt multae species
 vitales. vita a fulentem et tunc unica. ergo unum
 istis exprobat vitam in unum. singulari, et
 non dicunt vitam, sed vitam, sine vitis in
 dicitur vitam fulentem quod unica et singulari
 C. Causa. Talis vita parit in dicitur
 quod maneat in corpore physico sed vitam accidentalem

plura quod
 p

plena, hanc ut sunt epato transmittit cuta n.
fuitis ff mand. 20.

R. Hysto Ined licet est actioes in qly
vita acci dunt alis qstid mathe et substitutio inter
se diffingunt in generum in vte vltis ac,
ex duntatis vltis in vnu frugubari dunt
Itis vltis. Ad Casam R. Ined by in ptho
vltis habentis depyret capy q habent ptham
actioem radicalum ad excedas epato vltis
ita ut intelligit in ptho ad illas ad hoc a. non
peth q epato in illo ff ex pmanq. Dicunt
in vte vltis quos e suaret q vte vltis,
vltis vltis vltis fuitis et acci duntatis. acciden,
vltis vltis ad vltis. fuitis vte qe ut vltis
e fte q q duntis vte e ma q ut hte ad
vte vte qvdu vltis. ma a. ff
fuitis vte e in ptho ad vltis fuitis
ff. ad qvdu vltis qe ptho qvdu
vltis

Specijali est ab aliquo accidente sed ad summum respectum
aial accidentis videtur quod non repugnat unig res
clara ex parte habemus in natura quod sita se dicit ordine
ad motu est metu sit ens in respectu ad accidentale
Et circa haec sit mensura illa quod sita ubi sita. Vnde
ordo aia ad partes epaas vitales, vel ad organitatis,
nem sit primarij et estis conceptu illij. Itaq. P.
P. Primarij et estis conceptu quoniam illi substituti
quod aia se ordo ad materiam et compositionem. Itaq. haec.
Illa entitas quod aia ex propria sua natura est entitas
partialis potentialis potens compleri futu. P. ex
propria natura et estis prius potest complemendu futu
qua accidentale. Vnde. sed complemendu futu
hinc se unione cum materia, accidentale vero quod epaas
vitales et organitatis. P. primarij conceptu illij
et ordo informativus respectu materiae. Et haec est quod est
ut a prius quod res prius debent intelligi completu
in se quoniam intelligit quod estis epaas, opus u. supponit
nisi ad epaas et ideo complemendu epandi prius et
qua complemendu epandi. Itaq. P. haec non potest
exercere epaas materiam nisi prius unia materia. u. g.

aro

aia non potest esse infirmitas ex natura nisi per unum
 modum. per quod intelligitur aia unita materia. quia opus
 per se non habet conceptus illius. aut enim ad materiam quae
 informatur et ad universum quod constituit. et non modo
 principij operum unitatum.

§. 10. Quod licet
 aia licet in suo principio conceptu ordine operum
 ad materiam quae infra materiam et ad conceptus quod
 constituit non sit intelligitur quod talem ad: complete
 in suo operis constituta antiqua conceptus in sua
 principij enim ordine transmutabili ad operis unito,
 hoc est organice accidentalem. utriusque in
 ordine claudit in suo conceptu operis, sed unum per
 modum huiusmodi causam et quasi superacum
 nempe ordinem formam. Alium ordinem claudit
 huiusmodi clausuram limitatam. Hanc clausuram per se

Etia aia fuit licet in suo conceptu, operis principij
 modis, cum ut natura differat enim in sua defectu operis,
 per enim aia bene sit natura, antiqua conceptus
 enim ordine principij ad operis unitates non conceptus
 operis ad unitatem aia. Confirmat. si n. daret ali,
 quia forma vel defectu per se quod nullo modo operis
 principij operum unitatum illa non esset aia.

ge

go ordo primus ad gratiam vitalium spectabit ad
 conceptum spiritum aera. pte idem re. Ordo formae
 infermantis naturae et generationis compositae non
 distinguit aera ab aliis formis futis non inueni
 tum go alia formae ut et huius. et inuenis distit
 gunt a non inuenite non q formae in re formae,
 go scilicet distinguit ab illis qae primae gratiam
 vitalium q alii debent q diuersa organa. go
 ordo iste et non aliy substituet aera in ultimae
 differentia re aera. Quod vero utery ordo.
 spectat ad conceptum spiritum aera. pte. qae si aera non
 doceret ad: formae infermantis non spiritus aera,
 qae non aly pte, neq. ut videt aera si non doceret
 ad: s. transferret vitalium primae ad potias et vitales
 opus. Et iste ultimus ordo. dicitur aera qae di
 stinguit illa ab aliis formis futis. qae non
 facit primae ordo qae illa e cas ad eos for
 mas futiles. Quod si qtu aliteras. Cas
 offerens non sit limitari et immediate qhabere
 hunc dicitur naturae cas futis. go ordo radices
 et primae efficiunt gratiam vitalium qae futis

dicitur autem non potest esse distincta ab altero ordinis generis
 dicitur autem in genere causa finis. quoniam potest potest autem.
 quod simul causa finis et hinc universales terminos
 quod una non potest aliam limitare hinc distincta potest
 quoniam quod distincta generis generis dicitur et finis inha
 labitur non generis. *Q. d.* Verum esse autem si forma
 hinc respicitur eadem rei. si in causa finis comprehendit
 formam respicitur enim e forma, hinc respicitur illius non potest
 esse causa efficiens quod causa finis non potest efficiens
 hinc formam respicitur hinc comprehendit non generis. ad
 vere respicitur hinc formam potest eadem entitas formam
 rationem causa efficiens et finis sed sit forma
 auctoris in tali entitate ad id generandum. et ita
 quod eadem entitas autem et informat materiam generis
 finis. comprehendit et e radice partium et generis
 vitalium, unde ad generis auctoris dicitur esse generis dicitur
 fas causas habentes universales terminos subordinas
 tes tu, quod autem informat materiam et generis
 comprehendit in non in ordine ad partem ut quod
 illa vivat et agat vitaliter, et idem non vivit
 quod hinc dicitur numerata ad eadem entitate generis.

Blacus 8.

forma corporis habitus hinc est. aut. hoc dicitur,
quod à alijs actibus & prædicatur, ratio. Et
ut sic dicitur in dicitur forma à qua dicitur prædicatur
facto & nunciat, per seclusum hinc est, ratio si:
nihil aliud q. à qua & nunciat hinc est. *Suppositum*.
Et ratio ut habeat summatim aliquid hinc est. *Altera gra.*
Imo. Ad quædam ad eundem: aliter. *Ad Cor. aut.*
et *St. gignatur.* ad quædam item *Cor. aut.* et *St. gignatur.*
disparitas e. accidens spirituale si sit & nunciat
eo ipso & respiciat corpus ut sit dependet ab illo
in suo esse, aliquid non est accidens et quædam hinc
ipso omittet rationem accidentis spiritualis et fiet quædam.
Tamen accidens corpore, quædam accidens corporeum
et materia quædam in tali dependet à corpore. et non
fulsit spirituale eo ipso & tales e. habet quædam
fulsitam et essentiam in tali dependet ab illo et ita hinc
informat corpus non hinc dependet ab illo in suo esse.
et ideo ut notetur forma rationem spirituales ad quædam
sufficit q. licet informat corpus non dependet
ab ipso in suo esse. *Et Caiet. Simul cum Veranicus*
adducit q. gratia sentia & nihil nisi in esse et docere
aium

27

animam rationem vel rationem, vel ut intellectiva non esse for-
 ma corporis: Tunc explicatio ista haec modo. scilicet. Carib.
 nihil aliud velle quam animam rationem vel rationem sumendo
 hanc rationem latissime et sic modo. ut nos et iam supra de
 omni, non a. nulli caribant q. anima rationis vel rationis est for-
 mendo hanc rationem q. supra hanc gratiam scilicet. et intellectum cum
 distinctum, nec est forma corporis. Expro. in cum aliis.
 scilicet. ista solum velle animam rationem qua ratio est, non esse
 forma corporis, haec est, potiam intellectiva anima non esse
 forma corporis. Et in hoc supra non dicit Caribant q. q.
 potiam intellectiva non recipit in corpore sed in ipsa anima.
 unde bene dicit Carib.: ista hanc explatam animam rationem
 qua solum sumendo ista ista potiam in intellectu
 non esse aliam nisi in alio corpore. Et ista hanc explatam,
 anima scilicet. et ad hoc ex forte disumptum et nihil hanc
 dubitans propositum scilicet: q. deus aliqua partes anima q. nulli
 corpus sunt alii. nihil in aliud nulli hanc q. potiam
 verba qua potiam intellectiva nulli corpus esse for-
 ma hanc non subiectum in corpore. q. separabilis a
 corpore, etiam si est in aliqua parte corporis hanc in
 ista sunt potiam sensitiva vel alia potiam mater hanc
 non pot separari ab illa parte corporis q. non pot ut videtur
 in potiam sensitiva in illa n. potiam potiam ista separant
 a ista. Deum tu alii hanc non leg de potiam anima
Jes

sed de ipsa fuit ista aīca, ita ut ipsa non sit actus corporis
Et explicavit Aristotem, ipsum nihil aliud velle fore quam
aīam nullius corporis esse actum, quia se in nulla parte
corporis neque in toto corpore exercet suas gratias sibi ipsas
et conatus sicut exercet alias gratias neque in toto corpore
neque aliqua pars illius (e organum vel instrumentum operum
rationalium, ex quo et postea fuit aīam separabilem esse à corpore
quia habet aliquid gratias per se quam primum nullo modo
est corpus, sed sicut plura accedentes à corpore.
Dixit itaque Aristoteles aīam non esse actum corporis, sed esse aīam
non quidem primum operum rationalium fuisse et corpus,
tamen et in seipsum vel organum. Vnde quod fuit de hac
explicat. Ita explicat et Di. th. i. p. q. 75. a. j. ad. j. sc.
Aristotem nihil aliud velle quam quod potentia intellectiva aīca
recipiat mediante in ipsa aīca et non in corpore, quia
non est potentia alicuius organi corporis sicut potentia in seipso,
neque exercet suas gratias mediante organo corporis. sed
rationalium et in seipsum allata. Quod illud potentia, hoc est motus,
non provenire à forma sed à materia, vel toto composito
quatenus claudat accidentia materia sibi conata. quod motus
vero aīca rationalis sit sensitiva et vegetativa fuit si. vel omni-
niter cepti culum in se.

Quib:

Dubium Appendix

Utrum duae Animae eiusdem
speciei possint habere indiui-
dualem et substantialem di-
uersitatem inter se, ita ut una
non solum accidentaliter, sed
substantialiter sit altera
perfectior? ~.~.~.~.~.

Duplex huc in re sententia. Prima Affirmativa, quam
docet Caiet: p. p. q. 85. a. 7. quae et defendunt Capreolus,
Hugualli, Vornierus: Qui tunc apprehendit sub eadem infirma
specie animae posse comprehendi plura individua inaequalis
speciei non tunc accidentaliter sed et substantialiter ita ut
magis Petrus sit substantia speciei Pauli et includat aliquam
substantiam speciei magis similis non habeat Paulus.
Et apertus Caiet: hanc sententiam tam clare spe 5. Th:
ut caecos appellat eos q. huc non videant. Eandem sententiam
habet multi Summas. Ita sententia Negativa
quam docet Gemin: totid: Scot: 3 de anima q. 18.

in eand et melius inclinare. m. Dames p. loco citato.
Vbi dicitur quod balisimum spe factum qd aperit qd anima
eiusdem spiritus in se ipsis non fuit in aequalis perfectione,
ma subiecto ab utrumque, sed tunc ab utrumque coram
rae corpus. Sed qd respicitur sit

Conclusio Prima.

Anima eiusdem spiritus potest esse non solum acci-
dentia, sed etiam substantia. hinc dicitur
et se in perfectione substantia excedat.
Hanc sententiam videtur esse d. th. ubi dicitur hinc dicitur
et per contra se. Anima ea quae non est in
respiat corpus, qd talis individua anima respicit tale
corpus. qd illud corpus qd magis perfectum est magis qd de pro-
fibus et aptum ad operas animae, habet etiam substantia per-
ficientem. per quae. quae anima per in man illi adaequata
et commensurata, et hinc dicitur in finibus d. Angelicus
1. p. q. 85. a. 7. Vbi dicitur in finibus ad spiritum, illa anima
esse formam perfectiorem individua perfectione qd est,
nam ad perfectiorem materiam. et in corpore architecti dicit.
q. ang. hinc intelligit melius eundem rem quam alij
dicit. quod habet perfectiorem intellectum. et qd habet
perfectiorem vires sensitivas ubi dicitur dicitur adaequata
altera utrumque in ipso natura. altera utrumque
et

ex parte petiti. scripturam eodem et directam 2. scilicet
dist. 84. p. 2. a. j. ubi dicitur q. oia primi parentis si: Adla,
sui dignior fuerit quia oia sunt propterea q. eod.
nabaz ad notitiam matris.

Pro tanto 20. Una anima habet notitiam et effectum
intellectu quia alia; 20 et scilicet illis est effectus.
quoniam pot. non si petit effectum inchoat q. e. quasi
quam p. m. abas suans al. quia scilicet anima et quae
vid. ex quia scilicet et nota anima non ex alio quae
nisi non pot. et certe effectus passivus apte
nabaz ad effectum spiritum et scilicet. am. non pot.

20 ipsa copia. videtur n. q. unq. h. alius melius
intelligat. eandem rem et effectum modo. 20 scilicet
20 quia una habet effectum notum quia alia.

Item animus pot. probari ex illo Salamensis 8. Puer enim
ingeniosus et fortiter suum animam bonam, huc e. in ge,
nisi officia et acuta. 20 dicitur anima fortiter
diversas intellectuales potestas effectiores inter se.

alias non nisi fortiter spectat ex Salamensis ex sua
anima linea. Item 20 ex ea quae thei. q. in quibus
1. p. 9. 12 agentes de infirmitate beatifica. an effectus
inchoat eum aequali lumine quia pot. videtur effectus

Am

deum quia in eis nihil est nisi unum eorum. pro
supponit Thol: naves quo quod effectus in
diversis intellectibus. Hinc non occurrunt
Contrarij hanc diversitatem habere quod nunc a diversis
sunt differentes corpora. et quod ex hoc non habet in se
neque una anima sit pulcherrimus effectus alium quo
sunt eodem spiritus.

Contra hanc sententiam dicitur ad 2o. Quia
sperant quod anima separata a corpore quod non habet
sunt differentes corpora ut non habet effectus
non est in se habet in se non est in se non est
non est alio effectus et aliter in se non est. Sequitur
res quod anima et non sperant in se non est, cum in
illo statu nulla deest effectus requirit ad corpus
sunt corpus ut debite ministraret spiritus. sed
habet effectus, quod non est in se non est
quia ipsam experiam. Impugnatio eorum
sententiam de. Tempore et semper pariter quod in
prima parte accipit quod aliter non est differentis habet
natum quod non est cum illa anima ad quod differentis.
pro cum ista complexio natus effectus sit in hoc habet
quia

Et pat. hec amphig in viro et femina, q. licet sint eiq. d.
 fides in distinguunt inter se iuxta diversitatem sexus, sed illa
 distinctio et diversitas est flus et non accidentalis. q. plura
 individua eiq. dem. spū. nō se excedere in pfectione aliqua.
 flus in. pl. it. m. q. aliter dicitur, accidentibus nō. q. ante
 oia accidentia mulier differt ex gnia nra et flus a viro.
 cum ante ea accidat ex gnia nra pbat. In q. modo g. n.
 vere ad generandum fili simile, q. certe pbat. nō. flutem nō. d.
 Confirmatur id idem sequens ex alia sententia aīam. Chū. nō.
 est pfectionem intrinseca et flutem aīa. f. d. q. sequens videt
 aliquid. q. et aut. m. pl. q. dicitur tam nobile pceptis
 hinc nō. tū. hinc nobilitatem aīam q. ad ^{accidentia} animantia, sed et
 quo ad flutem. q.

Obiectio 3. Contra. Item 3. mel. cap. 3. tex. 11. aperuit
 inter individua eiq. dem. spū. non dari pccitatem pfectionis.
 q. p. Item oia individua eiq. dem. spū. sunt equalis pfectionis
 flutis. Idem videt apud A. th. 2. 2. q. 5. a. 4. Vt aut. in tm
 pncipiunt in oīa. q. equalis. q. p. q. nra. nō. p. d.
 A. th. nra. humana sp. equalis pfectionis flus in oīa.
 R. q. Ad locū. A. th. illum nō. idem tū. loq. de pfectione pncipia
 p. d. et est de p. ex ipsis pncipiis. et h. dicitur q.
 inter individua eiq. dem. spū. nō. regunt m. p. flus flutem
 uno quā. in alio q. tū. diversitas nō. p. flus maior inter spūs
 eiq. dem. spūs. repit. Ad locū. A. th. p. illum tū. nō. d.
 q. nra. pncipia aīa nra. sit equalis pfectionis ex parte pnc.
 pncipia est unum cum q. h. bene p. flus q. aīa nra. sit p. p.
 hinc altera pfectionis flutis nō. dicitur. /

Obiectio:

Obi eius 20. Si subita unig aia qd est pfectior altera
separat q differens tpe. hoc e falsu, et qtra hypothese
ge. pto, qm q a dtra q addid gradum pfectioris pfectioris
fuit diffam ptra ptra qe si una aia hbt m. gradum pfecti,
ois pfectior differet tpe ab altera.

R. N. sep. ad pb: 2. ans. diffra q addid gradum pfectioris
pfectioris pfectioris qd pfectioris si ea pfectioris pfectioris fuit diffam
ptra ptra, Cen. ans. pfectioris in dtra hbt m. ans. diffra a illa
q addid gradum pfectioris pfectioris in una aia, non pfectioris ea
ipsa pfectioris, sed ea pfectioris in dtra pfectioris.

Obi eius 30 Contra ratiu supra a ratiu allatam, si idem
una qd pfectior pfectioris altera, qe unig corpis melior dispositio,
separat q aia a corpis vel a ma^{partia pcept} pfectioris pfectioris
atq hoc e falsum. ge. pto sep. qe non pt distinguere ratiu in dtra
a quo alio dtra hbt illam m. pfectioris m. pto. si aia ratiu
hbt m. pfectioris pfectioris a ma^{ices}, dtra de pto ma^{ices}, q
falsum e.

R. N. sep. ad pb: 2. illam m. pfectioris pfectioris hbt aiam
a dtra qe debet esse pfectioris aia cum corpis. Unde dtra
occasionaliter aiam pfectioris pfectioris qtra ratiu corpis
pfectioris dispositio, ita ut hbt ma^{at hae} tali vel tali modo dispositio
sit qm occipit ut talis, aia ^{at hae} ratiu, a dtra, et non alia. Contra.
Ex hoc pfectioris habet q, dtra pduct aiam pfectioris pfectioris
corpis melior dispositio, et hbt magis pfectioris ratiu aia ratiu
bit ad magis pfectioris pfectioris: ma^{ices} q tra ratiu in ratiu ratiu.

R. Con:

Ad Con: seq: quod dicitur quod dicitur quod dicitur
cuius melius dispositum actuandi tunc ^{formata} vel actum, hoc
a nullum est ingruens ut id quod effectus est ordinis ad aliud
efficiendum.

Conclusio Secunda

Animas differentes spiritus non possunt esse aequales ^{vel similes}
sunt in aequalitate. ^{non in effectibus}

Hanc sententiam infert ex dictis Est in opera nonnullos Modernos
apertius bene posse fieri quod duae animae spirituum sunt aequales
in perfectione specifica. Verum nostra sententia verior est et certior.
Et in primis est articulus 3. meta: ca. 3. tex. 11. ubi dicitur quod eorum quae sunt
sub uno genere unum est magis aliis et perfectius. Quam locum contra expli-
cant articuli de unitate perfectionis specificae si quod eorum spiritus sunt
genus claudant aliquam in aequalitatem in perfectione specifica.
Eandem sententiam docent philosophi Thomae antiqua a philosophis supposita
nondum est doctrina eorum inter philosophos si inter duas specificas
vel inter spiritus eiusdem generis requiritur aliqua differentiam non est
opinionem hanc in tunc requiritur inter qualitates quae multo se excludunt
ab eodem genere, et sub eodem genere inter distant, esse tamen differentiam
magis quam inter se sunt, se tamen ad modum realitatis et privationis.
nec quae natura eorum debet esse privatio quod est quae carens
in propria entitate, sed quae natura tamen in se esse esse omnium
et factum et esse privationis perfectionis, Praeterea ab alio alio
hoc ergo praesuppositum fundamento. Est ergo nostra sententia. Inter
duas specificas et animas spiritus differentes requiritur differentiam magis.

quod

q̄o inter illas non potest dari aequalitas in perfectione q̄o p̄t̄, nisi dāq̄ aequalitas p̄t̄
vitas fundata in excessu perfectionis unius ~~et~~ alius.

Confirmat hunc r̄m. Aequalitas omni modum p̄t̄ h̄o p̄t̄ h̄o
secum adfert omni modum similitudinem in eis, aliq̄ non
est aequalitas ex a parte in perfectione. q̄o illa p̄t̄ h̄o non
distingueret p̄t̄ h̄o aut p̄t̄ h̄o p̄t̄ h̄o. Vnde diversitas p̄t̄
vitas illa est diversitas in p̄t̄ h̄o p̄t̄ h̄o, et q̄o non p̄t̄ h̄o
libido. q̄o in p̄t̄ h̄o dōnas distat p̄t̄ h̄o, aut aīas inter
se differentes quoniam aequaliter in perfectione p̄t̄ h̄o.

Plur. l. 2. Inter distas p̄t̄ h̄o q̄o h̄o diversitas
p̄t̄ h̄o in dīstīnctīone q̄o p̄t̄ h̄o rep̄t̄ Opposito, et q̄o
vitas in p̄t̄ h̄o, sed hunc non potest stare cum aequalitate
perfectionis. q̄o nisi sunt in aequalitate in perfectione in q̄o
exfundamento p̄t̄ h̄o. p̄t̄ h̄o distas q̄o h̄o p̄t̄ h̄o sunt
q̄o p̄t̄ h̄o. Illig, sed q̄o p̄t̄ h̄o q̄o h̄o vel
Opposito sunt non in aequalitate. q̄o et distas q̄o h̄o
p̄t̄ h̄o. M. p̄t̄ h̄o q̄o p̄t̄ h̄o rei vel q̄o p̄t̄ h̄o p̄t̄ h̄o
virtutis illig in hunc p̄t̄ h̄o. aequalitas unam q̄o h̄o fundat
in unitate ipsam q̄o h̄o. Nam si una q̄o h̄o excedat
aliam hunc sunt aequales. v. g. si una linea excedat
aliam in q̄o h̄o. Vnde. sed nisi est contritas et oppositio
nisi nunc unitas. q̄o nisi q̄o p̄t̄ h̄o sunt q̄o h̄o,
erunt et non in aequalitate. M. l. certa. q̄o si una unitas in
p̄t̄ h̄o fundat similitudinem, ita unitas in q̄o h̄o fundat
aequalitatem. Confirmat. Inter q̄o h̄o et nunc contritas
vel oppositio nisi se excedant qua non q̄o h̄o

Condit.

Longitudinis sibi in vicem non contrariant, quod si inter
diversas virtutes sibi sibi non esset excessus in effectu,
ne vel in parte quae virtutis non esset et inter se
contraria vel opposita. Arguita Contrarietas quae non
sunt difficultatem et facile ex dictis sibi sunt, ideo quod nunc
omittenda videtur, et ideo non videtur hinc quod
sunt omnia ut sibi illa hinc non videndo. Vale Loy.

Dubium Tertium.

An secunda definitio Animae
sit bona et essentialis. Et an sit
prioris definitionis demonstra-
tiva? ~ ~ ~

Conclusio Prima.

Secunda definitio scilicet Anima est id quo primo
vivimus, sentimus, loco movemur et intelligi-
mus; est bona et legitima.

Pro tanto ex eorum consensu plurimum, Ex parte definitio.

Etiam in primis anima est quo, et non quod, nam sicut
anima non est id quod est, sed quo aliquid est; ideo et

e il quo aliqd inuit, mouet, et intelligit. quod si
 uicari gra. huc non ueni spe resp: ratio uia qd illa
 et e ut quod, et inuit ut quod. qd hanc explicat
 nulla e. qm pth. pth. aut. in aia separata imo
 ut defendunt nonnulli in aia grmista cum cept
 illo cu. pth. immediati suam quam quatenus
 ratio e. qd e pmpm opatum aut quod et non tu
 ut quo. Sed huc. aiam rationem huc non hnt
 quatenus aia, sed quatenus e talis aia talis effectus,
 nis rae unq illa pth. hnt pmpm opatum quod.
 huc a. nihil gra nos. qd huc nos hnt definiu aiam
 in aia. Et esse qd aia ratio sed pmpm opatum
 q, tu et pmpm pmpm opatum quo. Unde ei
 bene competit hanc de pth. et explicat aia.

Sicq. re. quo primo. ad hntem aiam spe pth
 pmpm opatum uicari et queni ipi hoc pth
 q ipsa, ut et explicuimus in de pth. nate.

In qd qd Quomimq. Quam partem ut intelligi
 my hnt e, q. uicere dupliti formaf. qd Pro
 uita abstrahendo ab aity peculiaribz gradibz in.
 uendi, et si ut hnt hnt. Cuius uicere pmpm
 in pmpm pmpm. qd pmpm uicere pmpm
 qd pmpm

qd si inter
 capm in pth
 t inter se
 in om qd non
 t, illo qd pth
 pth hnt qd
 do. Vale Log
 m.
 Anima
 t an sit
 nstran
 d quo pmpm
 et intelligi
 de pth.
 ut, nam pmpm
 qd; uicere et

gradu vita vegetativa. Diffitas 2o e gnto in
hac dte accipiat by niny. ad q R. Qual
formae hie non q gradu eor vivendi abstractendo
ab oty pnti anly modis vivendi, sed p vita ve,
getativa. erig rto sumit ex ipso hte, qum in
alio loco adducunt eand dteam aia, tunc sic
ait. Anima e gntum vegetandi sentienti. 2o
q by niny factu htem intelligit vita vegeta,
tiva. et pt hoc hac rto q firmari. Quia si by niny
sumit q vita in eor tunc sicut in dte
expt munt capri htes q rudo vivendi, ut n. g.
sentienti intelligendi, ita et delectat exprimi gradu
vegetandi sed hoc non facit htes. 2o firmari e q by
vivere formae q vita vegetativa. Ad huc htem
tres reliqua partes s: sentienti, loco mementur et
intelligenti. Ad expm adaequate rtoem aia
ut sit ying tra q aia munita et expt ad
quas ex sua rto dicit ordinem nolis magis
manifestat. Et q hoc satis differt aia a man q
cum nulliq s. arbitratu non pt esse pnti gntum
vegetandi sentienti s: debent a. s. ista partes
non sumi q acta, sed tunc q aptitudine ita ut
aia

omnino debent esse talis natura ut sit rudi calce pinguis
 apta ad ^{ex} ut ipse orantur talis epais.

Circa hanc definitionem Hetero. Illam quoniam est, et
 non summi copulativae strictae, quasi sensus sit
 ut ad hoc ut aliqua forma habeat rationem aia q
 debeat hanc aia simul hinc. alias solum aia ratio q
 sit aia, sed debet ita summi, ita ut utriusque recipiat
 hanc et similes epais vel aliquas ex illis q tunc
 pinguis ita sit aia. Et ex hac pte q non solum
 aia ratio q tunc pinguis hanc om epais, quoniam
 sensus definitio.

Conclusio Secunda.

Hanc secundam aia definitio non est in rigore loquendo
 epais et q in dicitur aia sed potest dici definitio a
 tina

Ita contra. Ad hanc ut aliqua definitio sit in rigore epais
 et definitio tunc debet dari q aliq pinguis, sed
 hanc non habet sensus definitio, q non est epais et qda
 definitio. m. et y pinguis pte m. hanc definitio dicit q
 esse aia, sed esse sunt pte hanc sua aia. q non
 dicit hanc definitio q aliq pinguis. Confirmat ex Hott.
 q mittens aia definitio aia et loquens de hac eda
 dicit se velle definire aiam ex oblatione hanc se

notionibus

notitiam tu quo ad nos. sed esse sunt notiores quo
ad nos. pro hanc definitio dicitur quod esse et quod est et aliis
partibus.

Conclusio tertia.

Hanc definitio efficaciter demonstrat primam
definitionem animae.

Hanc tertiae animae videtur probare et potest esse si addiderimus
primam demonstratorem. Considerat a demonstratorem in
haec id quod per animam sentimus seu movemur et
intelligimus et alia primis organa organica. sed anima est
ad quod per animam sentimus & per se est alia primis
organis organica. in parte ex parte et sic ex parte.

Illud quo per aliquid operatur forma illi cui attribuitur
operatur. nam nam quod agit situm quod est in actu hanc
et illa forma quod quod est in actu et per quod habet
operatur, per illud quo ego per operatur debet esse forma
et alia deus mihi esse et per se alia primis. in parte
parte ex parte. ex hoc est supposito si quod corpus aut
materia distinguatur ab inanimato quod hoc quod corpus
animatum habet proprium vivendi sentienti &c.
per anima est id quod per quod animam sentimus &c.
et

Et hanc eam dicitur non sicut declaratur dicitur
 esse actum sui corpus sed et quod sit illi habens vita
 in potentia et sic per hanc eam dicitur non explicat
 iam quod ad ultimum illius partem si in potentia vita
 habentes haec, vitales quod. quod hanc eam
 dicitur in speciali dicitur quod vitales actus
 quos in rebus in potentia nempe actus vegetandi
 sentiendi, de quibus iam dicitur. Verum supponitur
 quod hanc eam dicitur sit explicata et demonstrata
 priori dicitur et videtur huius: an sit demonstrata
 a priori vel posteriori - quod quod sit. P.

Conclusio Quarta.

Hanc demonstratam non est a priori sed posteriori.
 Hanc ante nihil ex tunc et a posteriori videtur.
 Demonstratam quod dicitur quod est non est a priori sed a pos-
 teriori ut patet ex his posteriori. In hanc demon-
 stratam dicitur quod est - quod est a posteriori in potentia.
 quod dicitur quod in rebus, sentire, intelligere, actus vitales quod
 sunt est actus - quod hanc demonstratam dicitur quod est. et
 hanc sententia generalis. Quia in altera sententia asserens
 hanc dicitur esse system et demonstratam prius

à priori, utro sit sit sit sit sit sit sit sit

Conclusio Quinta.

Hæc secunda de præcæ est et additativa
et demonstrativa prima à priori.

Porro in belligis hinc lentes Naturæ quædam deinde
de præcæ comparat ad præcæ vitales in ordine in quas
ipse nota explicat q. in aliquo sensu sit chri
demonstrativa in utroque sensu à priori, in alio
sensu à posteriori. Nam si præcæ vitales q. si
derunt ut terminus et finis dicitur q. si dicitur
et sic cum illa de præcæ q. dicitur q. etiam sine finem
sine finalem sit à priori, de præcæ ista ræ et videt à
priori, et si præcæ ista q. si derunt ut effectus dicitur q.
ab dicitur oriuntur hinc à principio q. dicitur, si
ipse de præcæ dicitur q. alioque posteriori q. etiam
et q. dicitur et demonstrativa prima de præcæ à posteriori.
hæc q. si dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q.
q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q.
et intrinsecum et est. q. dicitur de præcæ additativa. q. dicitur
q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q.
dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q.
dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur q.

2

rati gremio q̄ illa sola e purum om̄ hanc ep̄,
aerem.

R. G. dicitur N. ans. ad p̄b. dicitur Verū q̄
quod aēa vegetabilis non sit purum om̄ istam
op̄am q̄ in dēte eū uerant. ex hoc tū non
seqū q̄ ipsi non gremio q̄ dēte. q̄ h̄y Et,
non sunt copulatiōe p̄b. ite quasi s̄s aēa sit
purum om̄ istam op̄am copulatiōe puritatem.
Sed sensu e q̄ ubi aēa, talis op̄a respiciat
tūc purum illam q̄ aēam. et tūc N. q̄b. altum
f. solum aēam autem q̄ aēam, ul illi soli eū,
petere hanc dētem. Alia arguta h̄c fieri solent
sed q̄a p̄am mementi, emittenda. 28 Junij.

J. V. E.

QVAESTIO TERTIA.

DE

DIVISIONE ANIMAE .r.

Dubium Primum.

Vtrum Anima in communi
recte et adaequate diuidatur
in Vegetatiuam, Sensitiuam
et intellectiuam.

Et an haec diuisio sit uni-
uoca uel analogã? $\frac{a}{b}$

Conclusio Prima.

Divisio Animae in Vegetativam sensitivam et in
tellectivam bona e et adaequata.

Haec sententia est inter philosophos, quae docetur Th: 1. p. 985. a. j.
Dicitur: Aristoteles in libro de Anima. Th: 1. p. 985. a. j.
sumpta ex D. Th: lect. 3. Tres tamen sunt generae ex
deus generam naturam inanimatam. quae tres sunt animalia.
per genera nam generatio offendit et indicat formam
ergo distincta generae distinctas arguunt formas. ergo si tamen
sunt tres generae quae inanimatae generae naturam inanimatam
tres tamen animalia. animalis vero in quo est distinctio per. In
primis dicitur aliqua generatio quae fit per organum corporeum
et per qualitates sensibiles ab intrinseco, quae a rei natura
inanimata non est ab intrinseco, sed extrinseco ut patet ex philosopho.
Sic quae non inveniuntur in generante. ergo tamen dicitur
aliqua generatio excedens totam naturam rei inanimatae.
et huius generatio respondet anima Vegetativa. quod huius
generatio super totam naturam rei inanimatae facit per.
quod licet non inveniuntur generae per qualitates sensibiles tamen
per instrumentum, tamen non movetur ab intrinseco tamen a causa principali.
ergo cum generatio anima Vegetativa procedat ab ipso in
veniente in ipso causa principali, tamen superat totam naturam
rei inanimatae.

20. Datur aliqua opao q̄ eodem fil & organū corpo-
 rum non in mediā aliqua sensibili qualitate
 ut sunt fac & qualitates et alia ex illis mixta,
 sed mediā qualitate aliqua intentionali. u. g. visio
 e opao q̄ eodem fil & organū corporeum si: q̄ occultū
 non in mediā aliqua qualitate sensibili, sed in
 intentionali, q̄ qualitas intentionalis nil e aliud quā
 ipsa spūs visibilis, atq̄ hoc modo non pot opari res
 inanimata. q̄ iam datur aliqua actio excedens
 opam nā inanimata. et q̄ hac opae ita excedente
 rem inanimata parit oia sensibilia, et sic iam ha-
 bemy duas animas.

30. Datur aliqua opao q̄ neq̄ fil & organū neq̄,
 aliqua mediante qualitate sensibili, sed e tota spū-
 ritualis, atq̄ hoc modo non pot opari res inanimata
 q̄ iam datur z̄tia aliqua opao excedens totā nāam
 rei inanimatae. q̄ datur Anima Intellectualis.

Quia a. dicitur tales opaes q̄ non fiunt q̄ organū corpo-
 rum opae non intelligit, haec in satis pot ex ipsa nā
 intellectu q̄ actio cum fil tota spiritualis non fil
 mediante organo corporeo alias recte spiritualis non opet,
 sed materia utpote substantiata in se materiā q̄ iam habemy
 bes

tres aias. Et tunc ultra. Sed nullus alius magis refert
quo res animata excedant in auitas in grande. qd
nec plures nec pauciores erunt aia quam tres. 1.
Hoc ratio ut hic testat Pannes e a posteriori non a.
a priori in bene quinat intentionem nra conclusionis.

Conclusio Secunda.

Hae diuisio, aia e uniuoca, et non analogia
et quadammodo generis in spes.

Diximus quadammodo qd aia ut sic cum sit ens in
completum non potest veram gns rationem participare,
qd ad hoc ut aliquid sit vere gns potest qd completum.

Pro Cento. Tunc e diuisio uniuoca qd membra diuisio-
dentia aequaliter participant naturam diuisi, sed nam
tra diuisio hae diuisio hae sunt. qd est uniuoca diuisio.
quia pte. m. gnat ex logica. Ideo n. diuisio entis in sub-
stantiam et accidens non e uniuoca sed analogia, qd membra
diuisio hae non aequaliter participant naturam diuisi sed
unum dependet ab alio et una e prius qua altera. qd tunc
est diuisio uniuoca qd membra diuisio hae aequaliter
participant naturam diuisi, haec e, qd q. una non de pen-
deat in ipsa diuisio hae vel participat diuisi, nec unum
prius participat qua alterum. m. vero pte. ratio aia in eam
non reperit prius in una aia qua in alia, nec una in
rae aia dependet ab altera cum tam aia subjectiua
qua sensitua sint q se aia qd m. vera.

Principes

quod sunt modi uiuendi uel grandi, si illi modi
uiuendi habeant spiritum quando rationem excedunt
rationem rei in actibus, si habeant rationem in albis quibus
negat M. Et tunc quia M. de qua in sequenti dicitur.
Et quoniam Et ex hoc et R. ad confirmationem. non
n. procijs prout aia sensibilia quae superat rationem rei
in actibus, sed quae sunt se habet quando spiritum rationem in
qua excedat habitum rationem rei in actibus. Unde negat
suppositum in M. in qua q. si: de qua aia distincta loco
metria ab aia sensibilia.

Obiicies 20. Ratio aie effectum modo quod in aia ratio
quae sensibilia aut vegetativa. 20 non a qualibet partem
hant rationem diuisi. 20 non est diuisio uniuoca. quia pth.
pro aut nam aia intellectiva effectiores habet epais quam
sensibilia aut vegetativa. 20 ob ipsa est effectior in ratione
aie quod si dicitur esse simpliciter epais habitum, ut ex do,
sic aie constat. Confirmatur. Si hanc diuisioe uniuoca
uoca uel e gns in sps infimas, uel in sps subalter,
nas. neutrum potest dici. 20 non est diuisio uniuoca. pro q.
non potest gns in sps infimas. 20 aia sensibilia et idem e
de vegetativa gnet sub se plures aias sps distinctas. 20
non est in sps infimas. quod negat in sps subalter,
nas pro. aia ratio uel intellectiva nullas sub se gnet
spis

spes, sed eos ad rationem sunt simpliciter. 30. /

R. Arguitur cum distinctione ad rationem. Ratio ad effectum
modo reperitur in anima intellectiva quam simpliciter physice
legitur. Con: autem. Logice N. autem. 30 non est ratio unius
ca. distinguo quod: physice legitur Con: quodnam, Logice N.
Cuius rei extrinsecus in actu quod eodem effectum modo reperitur
in hanc quam in eam, et ideo ut optime docet Carlet:
quod: de oblatione. Analogia dicitur actus in hanc et eam vel
hanc et hanc analogia, analogia physice, ~~et~~ logica,
quod et nos docemur in antecedentibus. Ad confirmationem

R. Tunc dicitur ex parte unius extrinsecus quod in
spem infirmam si: ex parte ad rationem, ex parte vero
alterius extrinsecus esse dicitur quod in spes subalternas si:
ex parte ad rationem. Contra hoc et quod leges bonas
dicitur. R. Arguitur subsumptum nam aut ratio dicitur
in hanc et hanc, vel in ratione et irratione, cum tu
alterum extrinsecus sit spes infirma si: ratione, aliter vero extrinsecus
si: irratione namque quod sub se spes, et quod sit spes
sub alterna. idem 30 dicitur de hanc nostra dicitur quod sit
partem quod in spes subalternas, partem in spes
infimas.

Dubi

Dubium Secundum
Quot sint Modi uiuendi
et quot genera potentiaram
animæ in communi; et que
modo Anima sensitua con-
lineat uegetatiuam, et intel-
lectiua priorem utramque?

Conclusio Prima.

Tantum sunt quatuor modi uiuendi scilicet: Vegetatiuum
Sensitiuum, Loco motiuum, et Intellectiuum.

Ita Aristoteles huius libri 2. dist. 3. et Theophrastus lib. 3. et pro ratione conuenit.
Grady uel modi uiuendi distinguuntur ab inuicem sicut quod
sunt separabiles in diuersis actibus ita ut prior reuertatur sine
posteriori, sed huius sunt quatuor tales modi. 1. et erunt huius
4. modi uiuendi. 1. scilicet ex Aristotele. pro modo. primus gradus est Vege-
tatiuus et separatus reperitur a sensitiuo ut uidetur et in plantis;
sensitiuus gradus reperitur separatus a loco motiui ut uidetur licet
in

ordis qua cum non apprehendant q sensum nisi alimen-
 tum sens, non indigent metu locali. Tertio gradus e se:
 loco motus, q respit separaty ab intellectu ut pht in
 brutis. et tandem manet quartus vivendi gradus non
 se intellectu. qo m. vera. Appetitus vero gradus ut
 hie d. Thomas docet et cum eo ceteris Thomista non gsti,
 huius gradus vitae distincta ab aliis, qd non respit sepa-
 raty a sensibus, sed qd illi e connexy ut statim q volunty.
 qe tm erant quatuor modi vivendi, ita ut nec plures
 nec pauciores sint.

Conclusio Secunda.

Genera potentiam animae in ea sunt quinque, scilicet: potentia
 vegetativa, sensitiva, locomotiva, intellectiva, et appe-
 titiva.

Ita docet Aristoteles 1. de anima c. 3. et cum illo d. th. Hoc tenet
 antequam sibi supponendum e cum Aristotele hie, appetitum
 qd esse vivendum cum sensitivo, ita ut nullus aut ha-
 bens sensum potest esse q non et habeat appetitum per se
 distinguunt Aristoteles ex appetitum. Naturae scilicet et sensitivae
 naturae. Naturae appetitus e ille q seipsum forma apprehensam q
 virtutem et iste appetitus vocari solet voluntas, et in solis
 creaturis patet respit imo et in deo ut docent Theod.
 1. p. q. 19. Appetitus sensitivus e ille q seipsum forma apprehensa
 q virtutem sensum et hunc appetitum sensitivum distinguit
 Aristoteles

dum
 tendi
 fiam
 que
 a con
 intel
 que
 et ab
 in
 in
 ut

circa dicta unita, sed etiam circa remotum et
sicut se affectiva etiam sunt hinc distinctam
quandam finem rationem terminandi actum vel
operationem circa quatenus si: et bonum artis nondum
habitu in se, et hoc dupliciter. 1o quatenus
terminat actum desiderij, et sic potentia
appetitiva periturus. 2o quatenus ea
dem res terminat executionem et acquisi-
tionem sui; et sic periturus potentia
loco motiva, ad hoc scilicet ut mediante
illa propriis animata illud bonum quod
nondum habent de facto acquirere.

Et ex his patet tantum esse quinque genera
potentiarum animae in communi; De poten-
tiis vero animae in specie agemus infra. et hoc
dum fuerit apud 3. interpretum. die 3. Oct. et. /

Conclusio Tertia
Aia sensitiva si consideret in gradu superioris spiritus fuit vegeta-
tiva, et idem est de vegetativa sensitiva et vegetativa. Hanc

Hoc certe ut intelligas Notum eam Vegetabilia
 esse extra sensum. Et in ea et quasi generice, et
 contractum et specificum. Sumpta in ea et quasi
 generice nihil aliud videtur quam per ipsum radicalem
 vegetandi et petri vegetati nam. sine postea si
 nihil habeat esse ipsum vegetandi et ratiendi
 sine non. Contractum vero et specificum sumitur
 per ut sit. tunc dicitur rationem vegetandi et quod esse vegetandi
 in plantis et aliis quod vivunt in terra vegetabilia
 esse modo per extra sensum sensibilem. Et ut dicitur
 ipsum sensibilem radicalem sine postea sit
 ipsum ratiocinandi sine non. Et sumitur per
 ut exhibuit hanc formam sensibilem tunc rati in
 brutis. Dicitur ergo non certe quod si anima vegetabilia
 sumitur per gradum visus etiam et anima sensibilem
 non quod tunc anima vegetabilia generice sumitur in sensu
 tunc et sensibilem simul enim vegetabilia generice
 non sumitur in rati. Et in hoc sensu per certe.
 Anima sensibilem videtur brutis animalibus esse sumitur
 vegetabilia et anima ratiocinandi esse sumitur vege
 tabilia et sensibilem. Et non anima generice aliter
 sumitur

emation et
 istum
 tum vel
 a naturam
 generice
 sensibilem
 mus ea
 acquiri
 sensibilem
 rante
 e quod
 e.
 ni generice
 de potest
 in. et hanc
 . die s. dicitur
 et sumitur vegetabilia

fructu ad nung ites gradus eeres. quoniam pth. qd
nihil et aliter reddere fructu tale nisi illud
fructu habeat p q reddere fructu tale. omis vero pth.
brutis ani manibily q uenunt pparates gradus
vegetabilij, et hoi quoniam fructu pparates
gradus vegetabilij et sensibiliij. qd aia sensibiliij
et aia ratis habens suis compositis fructu esse
vegetabilij et sensibiliij. q si dicas, non esse
bruta esse fructu vegetabilij et hoi compositis
fructu esse sensibiliij tu na p eandem aia etiam
sua q diuersas et realiter distinctas aias.
Causa c. qd et in lib: de genere in magna,
niny. Nam ex hac serie sequens in ead
num: maã uiri plures formas factas realiter
distinctas, atq habe facta, maã in parte. qd
dicendum e una et eandem aiam tribuere eis istos
gradus dices. Causa. hanc p dcaõ hoi et sensibiliij
ny, hoi e ueritate esse et fructu. qd fructu
goueniet ei vegetabilij et sensibiliij. qd aia pth.
pth. aia. qd aia et dcaõ fructu in una supra pth.
de inferiori, qd hanc e dcaõ p dcaõ per qd aia de
suis inferioribus qd ead p dcaõ fructu. qd pth.
pth

ita in. vegetabilium et sensitivum quod ad se id y. par.
hinc pat. inter vegetabilia. qd. erit gener. hinc.
sensitivum sunt vegetabilia, cum non sit ratio qd.
analogia.

Conclusio Quarta.

Si vegetabilium et sensitivum humanum contrae,
tunc qd. ut dicitur in nobis consistunt tres
tunc aia ratio non continet factu aiam sen,
sensitive aut vegetabilium, neq. et aia sensi-
tiva. hinc tunc qd. inest factu aiam vegeta-
tiva. .i.

Hinc certe supra omni alijs ut certu. si. in
aia ratio qd. inest suas alias aias si. sensitive
et vegetabilium, et sensitive qd. inest vegeta-
tiva. qd. ut dicitur in eod. conspicio nun-
quam qd. repit plures formas factu qd. et
num. distincta et cum ex alijs cupite videas
me in hinc non tu qd. aia sensitive factu
et vegetabilium et in hinc non tu cupimus
qd. aia ratio factu et sensitive et vegetabilium
nunc dicendum in aia ratio qd. inest alias alias
aia, aut certe peneudat erunt tres aia qd. factu .i.
Dissas

in vicem et non deprimunt ab actu qd illa
 sicut tres modos operanti accidentis vita non
 de rei in animabus. Ad Causam J. P.
 Placet aut. ad pbam Regalis item ans si
 nihil esse sensibile q non fit et loco motum
 simul. ad pbam huius Dices illa Alabam
 non esse nisi et pprie localem motu, q hie
 localis motu ad generum ordinis loca motum
 ille que acquirit alijs locis ad q motu vel
 alia q erunt res distinctas ad q servanda natura
 rei.

Obi eris r. Pitha non distincti generis
 oba qe me nra q ra ante allata sunt
 nulla. qyua pth. pth. ans. nam aliquo ptho
 realiter distincti oba sunt idem oba realiter.
 qe non sumant sua distincti oba ab oba.
 qyua pth. qe non nichil qmto ad qe
 realiter idem tribunt distincti oba realiter alijs.
 ans vero pth. nam nity et notitas sunt
 Sone ptho realiter distincti oba et tu sunt idem
 oba realiter si. Veru et locu q duo tu
 futher

fructu vel tunc rationabiliter distinguunt, ut
docent metaphisic et philosophis. quod autem verum
constat. Petrus non potest et distinguere ex actibus
quod actus sunt perfectiores ipsius potest. sed
distinguitur delectat ipse per se. quod.

Pro. H. autem. ad philosophiam. Ceterum. autem. et H. quod
ad philosophiam huiusmodi ad unum et idem, ad distinctionem
hominem potest realiter quod non potest distinguere
omnem rem etiam per distinctionem fructus
sufficere quod distinctionem fructus potest distinguere
actus fructus et realiter ut et potest in se. nam
eadem veritas potest esse totam duam distinctionem
realiter secundum summa habeat duas distinctiones,
sunt veritates fructus. Constat. Pro. Dist.
M. Actus sunt perfectiores in se etiam officium,
his Ceterum. in se etiam finaliter et fructus H.
Eodem modo. H. et negat quod.
Omnibus. Tantum tres sunt actus et tunc
quod modi vivendi. quod tunc sunt tres potest
vel tria genera potest, autem potest. quod.

ga pectus vel debent desumi ab aia, vel a
matis vivendi, ga aia e radix spiritum vita,
tu et medi vivendi ordinari ad operandu
vitaliter. go vel tu erunt vni gra pectum
vel ad futurum q.

PP Con: ans. d. H. gypnam ad pb. dices
Vnum spe aiam spe it a que fluant pectus
vel et opaco vitalis supm a pmpio radicali
Et et modis vivendi ordinari ad operandu vel
vitaliter qu tu vphicis pectum desumit ex
diversitate obm et fruct 5. gena obm
vel pbatu e in hae dub: et 5. erunt pectum
genera.

Qui cito pp. Anima vegetativa et sensu,
hinc e matris et pte gradum eadem accepta.
go non pt fructu gloriu in aia vati. gypnam pt.
qu non videt pte q res tota pmi finalis quod
e aia vati gloriu fructu aliqd fructu mate
ans vero pt. ga aia vegetativa et sensu
tu pnt ead gnam matrem. go.

PP Argto aiam vegetativa et sensu
si

si immans ptra se esse eodem mixta materia
in hoc non clare quod hinc in anima s. ratio
q. saltem ut gas e. materia. si aut p. q. b. ut
anima ratio sit entitate spiritualis tunc ad huc
bene pot. esse ut q. no. corporea. Idem dicimus
de mati. mixta.

Quares hie. Quodnam sit subiectum
potum anima. R. Cum dist. utro-que
res esse potias q. d. sunt corporea huc e.
affixa organo corporeo q. d. sunt imates
q. se: ad di. ciendas epates non in organo ali
quo organo. p. hie. q. mater vel organica
recipiunt immediate in ipso corpore p. hie.
hinc in p. hie. p. hie. vero p. hie. hie. recipi
unt immediate in anima ratio. f.

Dubium Tertium.
Utrum sola Anima ratio,
nalis sit indivisibilis; uel

sed hinc gaudet ab aliis - sed hinc rae multa sunt
autia in effecta. Atque vero pparba sunt illa,
quoniam plantae ab aliis non in unum et nec par,
hinc hinc aut n.g. equus, leo, canis, homo. &c.

Animalia Per
fecta quae?

Certe ergo non lex de auty effectis aperius aias
eum spe in simili. q. pto certe ergo ex hinc
in lib: de senectute et iuventute capi; ubi ait.
Plantas, et quodam autia in aia in unum, d. fta,
hinc addit; autia quoniam q. fta hinc non par,
aut, ex quo hinc arguer. per autia quoniam
quoniam in intelligunt pparba, sed pto hinc illa
omni naturae q. in aia in unum. ergo aia autia
pfectam sunt in simili. Certe; Anima
autia pfectam non manet in partibus, ex
post hinc. ergo non sunt hinc. pto aut.
quae nunquam in hinc aia n.g. equi utraque
parte hinc pparba.

Conclusio Tertia.

Forma pfecta non in animata; item aia
plantam et autia in pfectam sunt simili.
ita ut aia hinc d. fta, non sit tota in
qualibet parte hinc pparba.

Hinc

Haec p[ro]p[ter] quo ad jam partem vel p[ro]p[ter] experia. Si
n. aqua vel ignis dividat, tunc in utraque parte
manet forma aquae, vel ignis. q[ui]e talis forma
fuit divites divite q[ui]ntina. Confirmat. t[er]m.
ma p[ro]p[ter] rem in aeternam captem regredunt
differe in loco et in parte. q[ui]e fuit divites
ad divitem totij.

De aetate plantarum p[ro]p[ter] et cuncto. Ramus n.
alij p[ro]p[ter] ab arbore, idem n[um]i. manens p[ro]p[ter] fieri
arbor alij. p[ro]p[ter] corrupti esse p[ro]p[ter] q[ui]e Ramus
vivit, et q[ui] p[ro]p[ter] in vivo manet aia vegetabilis.
ans p[ro]p[ter] experia. q[ui] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] - Si n. Ramus amittit,
vel vitam, non idem n[um]i. p[ro]p[ter] remp[er]sere
vel in arborem exerescere, q[ui]a a morte vel
vitam nat[ur]e non dat regressu. q[ui]e.

Ite cuncto quo ad jam partem se quo ad aia
artium m[er]it[ur]at aia, rae sumpta ab experia.
Videmus n. lacerta simi[li]am in vere et utraque
partem simul se manere, unde si q[ui]e p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
una partem, statim retrahit se. q[ui]e fuit
Qd[er]em; et q[ui]e manet illi aia scriptura.
et idem e[st] de alio aia m[er]it[ur]at. q[ui]e

Quares. Supposito qd non est, aia maneat
 tota in qualibet parte totalitate continua. utrum
 solum maneat tota totalitate spm et virtutis?
 ad hec qd per Cestrum sequentibus.

Conclusio Quarta.

Omnia forma substans et aia manet tota in toto
 et tota in qualibet parte legit de totalita-
 te spm. Nulla vero aia manet tota in qua-
 libet parte legit de totalitate virtutis.

Ita pars Cestri qd ex Aug. Ep. fuit qd
 manebat. Vt dicitur tunc qd in mundo
 sunt aia et in corpore qd ad hec qd dicitur
 fit tota in mundo toto, et tota in qualibet
 parte mundi. ita ut qd hic e, fit ut qd illic e
 qd sicut August. aia manet tota in qualibet
 parte legit de totalitate spm.

Ita Cestri de virt. In qualibet parte corpus
 recipit tota spm aia. qd e in, utq partibus tota
 totalitate spm. aut pte. De spm aia e qd fit
 aut pte corpus plura organia d. d. que
 minus d; fit hec resp in qualibet parte qd.

deinde

pñi gñna - qñ qñra ad forma matie d' corpore
 nñi pñ hñ pñtam abiqñm ad pñnñbulum pñre
 pñnñnalum abiqñ pñnñones sup' orant d' pñam.
 q' falsus qñ - pñto dñs - rñpñnñs rñcty non
 latit ab intelligitib' anhemant' pñ' gñtib' acut.
 pñnt nñg' latit' selet pñtia nñfina d' sensibilib'
 anhemant' qñ rñcty. ent pñre pñnñnalib'.
 Anemñe intelligitib' pñtia nñb' rñtib' rñpñne
 corpore ad dñs rñndas suas qñas. qñ ent pñtia
 pñre pñnñnalis. de hoc latit' infra.

qñ pñns centis centis d' pñm pñntu. d'
 pñto ex Eusth' rñ. pñnt' hñ nñ dñ' rñnt' rñnt' d' qñas.
 qñ hñ ent rñncorruptib' d' rñnt' rñnt' pñntu
 qñm ad aiam. Et nñ dñm hñnt' hñnt' rñnt' d' qñas.
 nñnt' nñ Conf: Later: nñnt' d' Th: p. 9. 75.
 d' G. El pñnto dñt. qñi nñnt' q' hñnt' pñnt'
 centis rñnt' rñnt' ex d' Th: qñas d' dñm.
 pñnt' rñnt' nñnt' pñnt' rñnt' rñnt' rñnt'.
 Omnis pñnta intelligitib' d' rñnt' rñnt' rñnt'
 pñnt' rñnt' d' pñnta intelligitib'. qñ ent
 rñnt' rñnt' d' rñnt' rñnt' rñnt'. nñ de pñnt' pñnt'. qñnt'
 nñ dñs rñnt' cum Anglis q' pñnt' pñnt' rñnt'
 et

partem et talem sunt vitales sanguine nutriti,
talem magna in impulsu et si sanguis
in pulso meum caput vel partes alias. Ad
alterum q. dicebat de partibus reunitis illas pa.
sim aliam vivere. R. Partem illam reunitam
n. g. natura non recuperare amplius vitam licet
huc ita quasi appareat. Centum. Illa pars
reunita sentit et cum dolore et seors. go in.
vit. vita sensibilia. R. Adhuc q. illa pars
sentiat. neq. et recipit aliquem dolorem. Unde
se ille dolor? R. Ecce eo q. quingul cum
alia parte in mente et cum illa maie signet
sicut pte in capillis q. si aliam effellant,
pariunt dolorem magnum nam q. ipsi capilli
sentiant dolorem sed ea n. h. me g. h. manent vel
g. h. manent cum alia parte sensibilia si cum
cute vel carne. R. Ad id idem. Parte
illam reunita vivere, q. si gra. hoc dicas. go. d. d.
negrosq. n. h. a. morte cu. vitam, vel dicendum est
q. pars n. h. eadem manent. et y. s. h. n. h. v. h. h.
n. h. h. h. R. Hec non spe. n. h. n. h. h. h. h.
del

esse rationem quendam vel eam quare alium quod
mial extensio simul et aia ratio dicitur sed
corpus aut quod per se non potest fuisse
dualis ipsius corporeitatis.

Qui cres 20 Sequitur ex una sententia idem
pepe moven simul dicitur motus ghravis imo
et simul pepe moven et ghrere. heu a. e. fallit
20 et id ex quo sequitur. pro sequenda. si n. aia n. g.
ratio e tota omni qualibet parte hunc et movet
in qualibet parte sed sua partes corpus part
moven motus ghravis ut n. g. in ang. dextra mo,
neal suofu, si sinistra n. d. ex. 20. Deinde
et n. g. n. g. pot. ghrere altera n. d. moven.
20 si tota aia e in qualibet parte simul hunc
moven et ghrere. Confir. mov. auctur. Ex
una sententia sequitur q. q. n. g. p. h. n. d. n. g. aia (q.
erat in manu regrediat ad alias partes corpus
hunc a. e. absurdum. 20 et id ex quo sequitur.

R. f. Aristo. Dist. sequitur. Per accidens Con. sequitur.
Per se, n. g. Et hunc Dist. m. g. n. h. e. absq.
du

hinc, con. m. per accidens N. m. sunt pth in
 hinc existente in navi q simul pth motum dudy
 motu q hancis f accidens h. ut si u. g. si naq
 nis curvat usq; occidentem, ille in navi ob,
 ambulando ppat ad orientem. Idem qo de hinc
 de aia q si: ad partem unam partem pth qesere
 et ad motu alteram partem movent.

Ad Caspium B. N. scy: et dices qto alium qsom,
 dicit magis vel pns q tunc aia non regreditur
 ad ceteras partes capris sed tunc desinit infer,
 mare eandem partem. si ut u. g. pte carum,
 pntis spns sacra mentibus. Capis Chri sub illis
 glute non regreditur ad alias hostias q sacras
 neq; ascendit ad caetera, sed tunc desinit infer,
 navi. sunt et si a capis Chri qsom dicit unam
 dicitur Verba divisione non eandem partem ad caetera
 ras partem, sed tunc eandem unam Verbi hinc
 cum dicitur. Idem e hinc dicendum. /.

Aliter qo. Hinc atque pfectum sunt mater
 qa dicitur de pte mare ut dicitur in physica
 qo sunt eandem et divisibiles. qto qsom. idem
 n. supra dicitur aia navi qto in hinc hinc

7a

partes spirituales quae si istae aera sunt materiae sunt
divisibiles - deinde ut quae materiae et debet supra nos,
am se extrahere proprie generat materiae. quae si istae
formae sunt materiae sunt et extrahere.

Cuncta. Aera autem effectum finem et actionem
extrahere. quod est ipsum sunt extrahere et divisibiles.
propter quod. quia inter actionem et terminum debet
esse quodammodo quod si actio et extrahere et terminum actio,
nisi si aera erit extrahere. Adde quod istae aera
sunt extrahere divisibiles actiones. quod ipsum sunt
divisibiles propter quod. Ideo n. aera ratio est in
divisibiles quae habet quodammodo quodammodo indivisibi-
les ut sunt intellectus et volitio. quod.

De aera. Cuius aera et M. quodammodo. ad partem
vires spirituales non esse rationem adsignata
indivisibilitatis, sed propter indivisibilitatem quae
nisi a materia et in aliquo modo extrahere quae
habeat aliquam similitudinem cum spirituales
et si se sunt istae formae autem effectum quod
habet sunt materiae non sunt in aera materiae
materiae sicut alia aera autem effectum sunt
sunt

hinc quaedam materia elevatiorem et sunt quasi
 omnium obliqua inter omnes materia in materia
 et materia omnia, materia. Et haec materia bene potest attribui
 generi illius quod generat formis vel animalibus immo
 materialibus, quia ut dicitur in philosophia prima infini atque
 hinc in infini supra materia. Ad alterum quod dicitur
 quod formas autem effectum sufficienter
 sapere materiam et quod sunt extensa aut quod.

Ad Causam quod dicitur. Quia autem quod quod
 sunt dicitur omnia se incommensurabiles et instaurata,
 nec se generat unde non minus quod est ipsa materia
 sunt incommensurabiles ad res quod dicitur in materia. Transcendit
 quod est autem materia sunt incommensurabiles quod tu non enim
 unumquodque quod ad minus ipsa forma sunt generata
 generata quod autem incommensurabiles, et quod quod dicitur et
 quod extensa vel quod sunt ut in ad hoc vel modo
 quod sunt in materia dicitur ut sunt extensa
 vel quod, non autem quod sunt extensa vel quod, vel
 sunt.

Alii dicit quod. Haec ratio multiplicat ad multa,
 plura corpora vel materia. quod materia. autem plura.
 pro quod, illud in quod sunt multiplicatae dicitur

a materia

à mat non pt non ope mate. go si oia ratio
multiplicat ad multiplicatum mat non oia dependet
à mat et oia ratio. Causa. Intellectus et potentia
pensa ab oia. ^{corpo} Si ratio non intelligit oia legantur
et ut supradictum. Disiunctio indiget phantasmatibus et sunt
corpo. immo ab ipso illi q. hinc meliore completio.
nem aut matiam melius discepta melius intelli-
gant. go oia ratio erit dependens à mat.

R. Dist. oia. Per se ita ut in fieri et ope de-
pendet à mat. H. autem per accidens et quasi ex
causaliter et tunc negat q. supra. Ad haec n. ut
aliquo forma vel oia sicut mat non sufficit
q. q. modo unius multiplicat ad multiplicatum
corpo sed in supradictis q. in suo fieri et ope
dependet à mat q. in oia ratio non generat.
Ad Causam R. H. Intellectus dependet à corpo
hinc ab organo, sed dependet hinc ab oia
vel hinc à conditione aliqua ex hoc a non
sunt q. ratio sit potentia mat.

Principes S. Si oia ratio non communitur
communitur

composita esse epul forma accidentalis per accidens
sed et abesse quod est compositionem formam
hanc a se ulfunda go.

Quod si sequitur hanc n. ut alijna formam dicat acci
dentalis q. ut si hinc quod quod formam per se q. in hanc
real aliter, et dicit illi esse accidentalis. hanc a.
non sunt oia rates. go.

Dubium Quartum.

Utrum sanguis et reliqui
tres humores scilicet Cholera,
Phlegma, et Melancholia in
formantur eadem Anima to
tius. Item an semen, lac
feminarum, dentes, ungues,
capilli informantur eadem
Anima totius? ~

Pro resolutione huius distinguitur cum modis dupli.
cum sanguinem non nutriti nutriti alijna
natum.

Sanguis duplex
Sanguis Nutritivus
mentalis qui?

Sanguis Natus
Sens. Rad. calis. q?

natum. Sanguis Nutritivus est ille q. adhuc
est in effluvio, crudus & ordinatus ad nutrimentum vitæ
q. eadem habet speciem sanguinis, tamen non effluvit q.
Ducus est ad naturam sanguinis p. defectu decoctio-
nis, et ille diffusus est quæsi q. vitæ partes corpus
et si aut quædam in quædam parte statim
effluvit. Sanguis autem Natus vel radicalis
est Sanguis effluvis q. decoctionem sufficienter de-
ducit ad speciem sanguinis q. Sanguis generatus
intra nervos maiores corporis, et hic Sanguis p. m.
medicis spectatur ad integritatem vitæ hujus
ad finem quo non potest consistere. huius generatus p. m.
Conclusio Prima.

Sanguis natus q. et radicalis dicitur informat
eandem via totius p. m. esse vegetati vna p. m.
P. m. Certe q. Sanguis ille est vera pars vitæ
spectatur ad p. m. illius q. informat vitam totius
vna p. m. q. sine sanguine hoc vel aliud vitæ
manuum et diminutum. q. spectatur ad integritatem
vitæ hujus. q. p. m. vero p. m. illud n. q. est vera
pars totius. Imò quæ non potest consistere, debet
informari

iniformem aia totiq nisi fortitudis pueru pauer
 aias puerialis q singulis puerib, q salu.
 Cassi hae nre. Ex fundamentis Theologris.
 Verbum diuina assumptis sanguine, qe san-
 gnis spectat ad integritatem aia. aia. a. Theod:
 Sicutis nra gutta sanguinis Chri spe nisi
 nisi ualoris, hae a. non hnt nem nisi sanguis
 est assumptis in uerbo datione ex illo cu. hnt
 sua integritatem. pte a. qe. qe. Chri Verbu
 tu assumptis ea q spectant ad integritate
 nra humores uelut et pte ex eo q mortui
 ni non pueris dnt cum sanguine reuerent
 hae a. non fuit nisi sanguis spectant ad
 integritatem aia. Et hae luto de alio qte
 humerib, ni dicitur sc: Cholera, phleg: melum:
 q n. humores q cum spectant ad integritatem aia
 reformatur aia totiq.

Conclusio Secunda.

Sanguis naturalis non reformat aia
 totiq in quate, sed habet aliam quandam
 formam substantiam; quare et granis facta
 sit qbalis.

Pte

Plur. Sanguis Nutri mentalis a nigro factus. qd
non informat aia factus. ans pth. pth. qd. n.
aia inquit reformare aliqua partem corpus
tunc illa pars debet de novo uniri ipse factus
q. nutritionem, sed sanguis ille rursus a se
mity, novum n. q. venit ad vlt. de coctionem
q. regit ad nutritionem. Cuius Sanguis
illo non e pars cetera sine qua non pot. qd. p.
qd. non informat aia factus. ans nichil certu
e. act. n. pot. qd. p. si factus hret sanguis
nem radicalem.

Aliter tra. facta qua. Inq. suare? q. balit e
moxe supposito. Inq. amant. hanc. And. q. dicunt
sanguine nutritivalem non distingui. q. p.
a sang. nutritivalem, sed tunc acci. dunt. aliter. q. p.
m. et m. q. factum.

Conclusio Tertia.

Semen, et loc. fa. mixam non informat
anima totius.

Plur. Certe. Hanc duo non Inq. ad. n. q.
factum nra, sed sunt tunc. Inq. supposito. q.
omnino

ordinatis ad generandum spiritum in alio matris suo. quod
 non informant eam aera quae in formam totum. aut
 potest in gradibus et integritate naturam retinent, et in
 femine carent. deinde semen ordinat ad generandum
 in alio, sicut et hoc formam ordinat ad generandum
 totum rati generandi. quia potest ea in totum quod
 spectant ad integritatem naturae informant aera totum.
 Vel ea sunt quae non potest generare aut. Eandem tamen
 intelliges de aliis ex his membris actus quod vel quod
 vel quod naves, vel quod alia loca sunt. Ea non
 informant aera totum. Unde quo ad Phlegma
 descriptum est duplex generandi. Nam perfectum est de
 castro. Aliud vero minus perfectum est crudum.
 Phlegma electum informant aera totum, nempe
 imperfectum est crudum.

Phlegma Perfectum.

Phlegma minus perfectum.

Conclusio Quarta.

Dentes, Ungues, et Capilli actus informantur
 aera totum quo ad esse vegetabilium.

Iste autem quo ad partem generandi. Dentes sunt
 partes vitales nutritionis, augmentum nervi
 cum immensuram. quod informant aera et non alia
 quae

quia totiq. ans. p^ol^o ex^o deuter n. in Virtute
 fund. p^omi et aucti, postea vero succipit h^ois
 fund. longioris, labiales. q^o angust. versy om. di.
 mensuram et q^oto nutritiam. q^o angust. n^o
 supponit nutritionem. q^oto vero p^ol^o. nihil n.
 p^ol^o di. ca. q^ota vitalis nisi habeat vita et
 anim. q^ote p^ol^o q^ota n^o nutritiam. q^o p^ol^o deuter
 q^ota vitaliter. ut p^ol^o et infernalis a^o et
 cum in uno supposito nam: fit ha. uae. a^o
 fact. q^o n. deuter infernalis a^o q^o infernalis
 a^o totiq. Et ead. et r^oo curvita de Cornib^o
 a^otim. Hec valet si q^ota. Deuter non
 augeri vel nutriti vere vitaliter, hoc e^o
 insufficiens sed su. q^o mixta p^omi ad su
 mura q^oo ignis et augeri vel nutriti.
 non valet hec q^o ut es medici futur. don.
 tes hnt q^o p^ol^oam fibras q^o quas p^ol^o suscipit
 alimenti et q^oto vere vitaliter nutritiam.
 P^ol^o Certe eo de Vagrib^o q^ota et Vagres
 erasunt augeri et nutritiam q^o n^o nutrit vere,
 et q^oto hnt anim. vel infernalis a^o totiq.
 supposito saltem quo ad opa Vegetativam.
 Confut.

Vagnes.

Conferat magis. Nam ideo in Virginitate reperiuntur
et ea in parte qua quingentis anni partem
de fissura q. quas sunt ad hanc abstruunt.
et nunc utrumq. q. ab his q. fissura sunt
Suba frusta in nata

Item tanta quae ad partem de Capillis
et in parte de duribus et unguibus contra
fracturam

Item in Eadem parte, supponendo duplex esse
partem in toto (scilicet) partem q. pro se ordinant ad
aliquam operationem vitalem exorrendam ut sunt per
oculos, os, Genitalia, nervi, sunt q. p. ad q. s.
natum aliam partem ordinant, et talis sunt ea,
quae est de Virginitate. huius supposito Item hanc
partem tantam. His informativa aia non tunc ex-
tendit se ad illas partes q. q. se ordinant
ad aliquam operationem vitalem exorrendam, sed et ad
alias partes q. q. servant vitam. sed Capilli
sunt talis partes q. servativa aiam. q. q. hinc
hinc sub virtute riger materia aia. Item p. ea
in Th. q. dicit aiam se tunc ad corpus partes
illig, si aut ens hinc se ad artificiatum et ad instructum
ante, sed q. non tunc q. artificiatum, sed et q.
instructum, et ora illa q. ordinant ad q. servam
ipsam

Capilli

Partes duplexes
in corpore.

1.

2.

Comparatio aiae
cum arte.

Capilli congerantur
cum foliis arborum.

expressam in stroma. go et in reformativa non tunc
extendit se ad totum corpus organum, sed et ad
partes illas quae sunt generatice aliam. n.
pro quam ipsa capilla. capilli sunt se in acti
ita, sunt folia in arboribus, sed folia ordinantur
ad generatorem aliam partem arboris, go si cui
folia informant aia vegetativa arboris, ita et
capilli in acti informant aia vegetativa
quo ad esse vegetabile. Hos adde et capillos tunc
iuxta carnem quosdam radiis quos pot ab imo,
hirsutis et quosdam angoni et rubini. /

Hic nonnulli faciunt distem de Virginitate et ca,
pillis hinc, asserunt illos non informant aia rati,
sed hoc asserunt sine fundamento. Licet aia
ratio non informant illos sicut omnem gradum, tunc in
formant illos sicut gradum vegetativum. Quod dixi
mus de virginitate, dentibus, et capillis, et de virginitate
rostris, et pennis avium et de virginitate equorum,
idem et de spiritibus vitalibus et actis quos
primi procedunt a corde, et nervi pflumant a
cerebro. Insuper ratio pot esse ista quae nervi spectant

ad integritatem nati, & hinc natiu' partes, imo
 et a sanguine radicali non distit' g'ruu' q' d'it'
 sed hinc aliquo modo acci' dubitaliter genes' m. uel
 m. actiuitatem, & q' d'it' si sanguis radicalis ut
 platu' infernal' a'ia totiq', & q' d'it' q' d'it' uita,
 res et a'ies ead' a'io u'p' maluit.

Principis q' Contra haec. Alimenta non infer,
 ma' a'ia totiq', sed sanguis e' alimentu' a'ies,
 q' non informat ea a'ia qua totu'. m. e' h'it'
 h'ic lib. 2. tex. 37. Vbi ait alimenta non infer,
 man' a'io a'ies, imo quodammodo et conpat san,
 guinem cum excremento, sed excrementa
 non infernal' a'ia. q' nec sanguis m. e' p'bl.
 nam alimentu' debet transire in alimentu'
 a'ies. q' non informat a'ia totiq'. a'is p'bl' p'bl'
 q' d'it'. alius nutritio q' d'it' q' d'it' nutritio in
 u'rens et q' d'it' iam h'it' a'iam. q' non p'bl' q' d'it'
 si in fructu' a'ies, q' d'it' talis nutritio q' d'it'
 in h'ic q' a'ia in u'p'at de nouo nutritio a'ies,
 qua partem qua antea non informat. m.
 & q' d'it', q' ex sanguine fit caro, et ossa. q' d'it'
 sanguis e' alimentu' a'ies.

Ad

Ad hoc Argum. Quod alij. p. loc. M. et Th. m.
si intelligat de sanguine radicali, dicunt n.
non esse non esse alimentum artis sed tunc sanguis
mem. nubi mentalem q. ut dicitur non infermat
aia totus et sic. schneid hoc argum.

Verum R. ad Alimentum non infermat aia
totus sicut ois gradus, et sanguine et radicalem
esse alimentum et artis. Unde ad phasem Marci
dices alimentum debere gneri in pulchram alicui
nau hoc modo quasi de nervo q. debeat tunc
vel aegre et gradu aia vegetativa sed suffi.
et q. gnerat in pulchram alicui sicut alium gradu
unde licet sanguis radicalis iam sit infer
mat aia totus sicut esse vegetativum bene tunc pot
tunc nervi alimentum et transire in pulchram alicui
sicut gradu nubi sanguine ut q. sanguis
gnerit in carnem vel epa.

Alii autem de sanguine nati q. omni
caloris partib. corpis. q. non infermat ead
aia totus. sicut p. q. ad infermat aia
gnerit q. immutatus gnerit. ois p. sanguis
gnerit in nervis tunc vase. q. non gnerit
cum

QVAESTIO
QUARTA.
DE
ANIMA VEGETATIVA
ET EIVS POTENTIIS
ET OPERATIONIBVS.

Hactenus egimus de Anima in cor; restat nunc agen-
dum de Anima in specie; et incipiendo ab imperfectio-
nibus cum ut sic inter animas primam locum obli-
neat Anima Vegetativa, ideo de illa iam agemus.

Dubium Primum.

Quid sit Anima Vegetativa
et quot potentias et operati-
ones habeat sibi conaturales?

Non potuimus naturam et operam animae Vegetativae
indis declarare quam si prius videamus quot et qua-
les habeat potentias et operas sibi ex natura convenientes.

Conclusio Prima.

Tres sunt potentiae animae Vegetativae scilicet:
Generativa Nutritiva et Augmentativa.

Hae Certe et status sanis docet A. Th. 2. de anima
Et per naturam. Anima Vegetativa est anima corporis viventis
et tota est potentia illius, quod sunt operas corporis viven-
tis. anima per se generativa. quia potentia sunt per operas et ex-
tendunt ad illas. et tota est potentia quod operas. Ita.
Sed triplex est operas animae Vegetativae. et sunt tres
potentiae illius. generativa per se in sublimata. et actio est.
qua corpus vivens de novo acquirit esse, haec a. actio
est generatio cui respondet potentia generativa. 2a actio est
et qua corpus vivens generat seipsum in esse in diebus
sua et tunc ponit actio nutritiva cui respondet
potentia

TO
A.
TIV
TIS
IBVS.
tat nunc
ab imp
Locum
iam ager

petitio nutritiva. 3^a est op^{er}atio q^uae idem cap^{it}u^m in
mens^{ur}am suam esse in diuisibile p^{ro}uisit ad effectus
esse vel ad in^{ter}itum q^uo^o op^{er}atio vocat^{ur} augment^um
respondet^{ur} petiti^o augmentativa. 4° tres p^{ar}tes sunt
petiti^o op^{er}atio^{is} a^{er}is vegetativa. et 4° tres sunt petiti^o
a^{er}is vegetativa^{is} nec plures nec pauciores.

Pro intellig^{en}da hui^{us} r^{ati}oⁿis Revocand^um est in mem^{ori}a
ad q^uo^o supra dixim^{us} agentes de numero petiti^o a^{er}is
in a^{er}is. ubi s^{ed} q^uo^o petiti^o distinxim^{us}, et distⁱⁿctioⁿe
ne obiect^um. et dixim^{us} ibidem tot^um vegetati^o
ni q^uo^o erat s^{ed} gen^{er}is petiti^o a^{er}is esse cap^{it}u^m unit^um
vel unit^um p^{ro}cept^um, q^uo^o cap^{it}u^m non t^um intelligit^{ur}
cap^{it}u^m unit^um in individuo, sed et in s^{pe}, si n^{on} s^{ed}
mens^{ur} cap^{it}u^m unit^um in individuo q^uo^o s^{ed} vegetati^o
t^um sequer^{et} duas t^um esse petiti^o a^{er}is vegetativa^{is}
q^uo^o n^{on} est dicend^um.

Conclusio Secunda.

Tres sunt op^{er}atio^{is} nates principales et quasi dispa^{ra}
tate a^{er}is vegetativa^{is}.

Hae certe r^{ati}oⁿes ex p^{re}cedenti p^{ro} sigⁿⁱ intelligunt^{ur}

N^{on}

Notum est Vinetia esse in triplici diffra qd dicitur fruct
 qd non potest fieri nisi qd generem et contra naturam
 feminis uti raris. Docemus in his: de genere. et
 Alia Vinetia sunt alia effera. Alia sunt qd tunc
 fruct ex putrefactione terrae, ut fruct qd dicitur
 musca et alia alia omnia perfecta qd nunquam fi-
 unt qd generem. 3o sunt alia alia qd alij
 fruct qd generem, alij vero qd putrefactionem,
 ut raris n.g. et nespa. Hoc 3o suppressio per
 dil ma tanto de sua vegetabilia qd se non ad-
 tendendo ad ea qd ipsi alij qd accidunt ex par-
 te mixtae omnia sibi adveniant. Et operit ita
 tanto fruct esse qd accidunt vegetabilia qd generem
 nutritionem et augmentum, et pto pto ex tanto preceda-
 ti. Pto 2o raris. Ad corpus minus qd otm vege-
 tabili fruct vegetabilis qd sustinet generem omnia
 plures qd sustinet. qd pto pto omnia. nam in pto
 mis ad corpus minus vegetabilis qd accidunt esse scripto
 legito, et ad hoc pto generem. ut ita fruct vegetabilis
 fructus in esse. 2o vegetabilis qd corpus minus vegetabilis
 in esse vegetabilis dicitur et tunc pto nutritio qd qua
 aliam in qd in calore nati vegetabilis restaurat.
 Et sic habentur edam generem.

zō regunt ad corpus inueniunt q̄ ad delicta partem p̄du,
cal ut sic filii p̄tati filii conatus obicent. et ad huc
penit̄ angustā. Hicq̄ alio videtur n̄ra ad corpus
ni uenit uita negotabim̄. zō tū erunt ista tr̄s.
Quia si alia q̄dam regunt certe illa tr̄s tribus
substantiabus, ita ut non sit n̄ra plures p̄tati
p̄tati q̄ f̄ n̄ra se f̄it separatu.

Circa hanc litem Gueres quoniam ex his ip̄s
atq̄ filii p̄tati p̄tati et conatus n̄ra negotabim̄
hinc. R̄. per litem sequuntur.

Conclusio Tertia.

Inter has tres p̄tati p̄tati et magis cona,
humilis n̄ra negotabim̄. generabim̄.

P̄tati t̄nto. Illud et n̄ra alium rei p̄fecta q̄ ei
ut p̄fecta et generat q̄ra ut q̄ ip̄s generat ut ab
n̄ra p̄fecto ad p̄fectu transcat, sed generat generat
n̄ra ut p̄fecta et, nutritio n̄ra et angustā et
et n̄ra p̄fecta. zō magis conatus n̄ra negotabim̄
generat, q̄ra nutritio n̄ra angustā. m. p̄tati. zō
nihil alium rei magis conatus q̄ra p̄tati
illa p̄fecta q̄ra p̄tati h̄re. zō. m. et generat. generat

n.

n. non generat autem in effectis, hoc est, q. nondum
 generantur ad debitum statum vel ad debitam
 partem, unde prius generare non potest, quia in tra
 lineam ante vel inuentis mater et adhuc magis
 facty. Confirmitur hunc ratio. Intra aliam ma
 gis mate in q. magis inclinatur et appropinquat, sed p^o p^o
 vegetabilium magis inclinatur ad generandum sibi
 simile quam ad alias partes. 2° generatio enim illi
 alii conuatiore. 3° p^o. Quia nate p^o h^ota legit
 apparet in locute, q. nihil e^o aliud quam id in q.
 aliqua res non inclinatur sed q. p^o h^ota eam p^o h^ota
 2° illud enim magis conate alium rei in q. magis
 inclinatur. in. nero p^o. q. libet res nate appetit
 assimilare DEO quo ad immortalitatem et eter
 nitatem vel p^o h^ota in suo spe, cum uero
 huc non quid huc creatura utroq. mater et nate
 nisi q. generam sibi similem, nam in nichil huc
 diu p^o h^ota non p^o h^ota. 2° et nate inclinatur
 ad generam q. qua p^o h^ota aliquid modum q.
 p^o h^ota appetunt namque q. generam sui p^o h^ota
 saltem sibi p^o h^ota.

Etiam

Conclusio Quarta.

Definitio Animae
Vegetativae.

Animae Vegetativae potest in hunc modum defini.
Animae Vegetativae est primum principium
generandi alius in eius sibi simile sicut
spiritum.

Hanc sententiam D. Th. et Scotus. Et patet ex D. Th.
Generatio sibi simili sicut spiritum et sicut anima vegetativa
hinc. ergo in summo et ad illa definitio. spiritum patet.
quia in istis naturis instruitur ad per se suos fines definitio.
aut anima vero patet. nam patet in eis generantibus sibi
simile hunc quod amodo et sicut appetitum, nec aliter
sed restat quod patet appetitum vel optare immo in ordine
ne ad generandum habentur colores generat; ut in hunc
nutrit et augmentat, ut ad effectum statim perveniat
et sicut generare sibi simile. ergo generatio aliter et sicut
anima vegetativa. Confirmatur hanc rationem. Generatio
est actus perfectus utique alius actus anima vegetativa.
hinc. ergo recte definitur per illam. patet et spiritum. quia
definitio sicut et denominatio definitur a perfectione vel
perfectio. ergo si generatio est perfectio recte ab illa
definitur

definitur

definitio estis aera vegetabilis. aera pth. 20
 Nam generat hnt pfectam terminu nuncpe spe
 pultu frimptu, pntitio nunc et angustia hnt nunc
 hnt. ge. ent pfectu. pth y pnta. ga pfectu aera,
 ent definitio cu pfectuone terminu. pth idem
 20. pntis pntis pfectu nunc qd dicitur ad
 illu. pnt ut dicitur qd generat a pntis ali am
 aera. 20 ent et pfectu illis.

In amio tu aera vegetabilis nunc nunc pntis
 pnt definitio. Anima Vegetabilis e pntis,
 nunc pntis pntis nutritu augmendi scriptu
 et generandi fili simile pntis pntis.
 pntis pnt bonu dicit pnt. ga dicit in ordine ad illas
 pntis pntis ex sua pntis nunc respicit. pntis pntis
 pntis aliy pntis aera vegetabilis nunc pnt
 nunc pntis pntis definitio. ge.

Quia pntis pntis pntis aera vegetabilis
 pntis hnt. ge. lante ga falsa. pntis aera. nam
 aera vegetabilis ad tractu digestu qd dicit
 pntis aera vegetabilis pntis nunc. Dicit
 hnt pntis pntis pntis qd dicit pntis pntis
 pntis

plures actus quia 3. quod enim plures potestates sunt
quia distincti potestates sunt ex distinctis actibus et
actibus. nam in rebus vita vegetativa habet
actum de coherere ad tractum quoque vegetativum, Digestum
sive vegetativum, sed hi sunt distincti actus, quia.

Pro. H. autem ad plures dices quod illa tria non constituant
tres potestates, sed ad unam potestatem referuntur. per unum
intelligitur actum, actus vel operis quod in duplici
est. Quam in se habet inter se subordinatum, ita ut
una non dicatur subordinatum ad aliam. Aliter non
sunt operes quam unum subordinatum alteri et quo,
dandum de se servit illi. Operes quoque primi quod
sunt distincti actus potestates, non tamen actus est quod
eius expertum habemus in uno in actu. quod est in actu
intellectione varias quaedam habet operes, nam
simpliciter quod unum simpliciter intelligibilem illa quod in se
ipso recipit. deinde videtur esse quod formitate per
intelligibilem in ordine ad se et tamen inter actus non potest
distinctas potestates ideo quia non subordinatur alteri.

Solum dandum est in operibus. Nam est illa operes
in actu relata ordinantur ad has tres et sic non
substant

substantia distinctus generatus.

Primum est. generata generant et recipiunt in actibus.
ergo non est conatus in neutro; et ille proprius. autem potest
in igne et quamvis non sit in nervo generantem tunc
sibi similem ignem.

Primum transcendit autem et generat quasi latissime
simulata generant et recipiunt in actibus, tunc generata
sunt ab intrinseco materia conatus in neutro. Unde
et solum definitur et sit proprius animalis a hiis ventis
et primum qui in natura in similibus: materia specificata
et de huius generata tunc loquimur.

Dubium Secundum.

An tres potentiae Animae Vegetatiuae distinguantur essentialiter et realiter inter se.

Et utrum in diversis viventibus sint diversae species?

¶ ¶ ¶ Con:

Conclusio Prima.

Tres potestates a se negotatim scilicet nutritiva, augmentativa, generativa distinguuntur essentia et realiter inter se; et non tamen ratione ratiocinata. s.

Ita t. th. j. p. q. 78. a. 2. Et potestates tanto proximius sunt de potestate generativa quod sunt distincte realiter ab aliis. In aliis potestates. potestates generativa habet distinctam realitatem suam. ergo distinguuntur realiter a potestates nutritiva et augmentativa. aut dicitur vel potestates nutritiva colligitur ex distincta essentia suam. aut potestates nutritiva et augmentativa et distincta per totum corpus. potestates generativa in certa parte corporis reperitur ergo habet distinctam suam essentiam potestates nutritiva et augmentativa. aut nutritiva non fit in toto corpore et inveniuntur autem generativa in certa parte dum augentur vel rursus generantur et in lit. de generis. ergo potestates nutritiva et augmentativa et distincta per totum corpus. non vero potestates generativa. alias et per eas partes corporis quod sunt generis quod tamen falsum est. Et idem de potestates generativa habet essentiam et essentiam realiter et essentiam distinctam ab aliis et essentiam aliam potestates. ergo

distinctio.

distinguit realiter et factis ab illis. quia p^r.
 distinctio n. potest sumi ex distinctione actum
 et obm. aut vero p^r. si genus distinguit realiter
 ab augmento et multitudine cum p^r. realiter ab ipsis
 signis. go. dimidi. etiam genus factis et factis abso.
 lute sumpta, etiam vero multitudine factis p^r.
 hialis, etiam vero augmentis et m. p^r. go. p^r.
 generalia habet distinctio actus et etiam ab actibus
 et etiam ab aliis p^r.

P^r. tunc quo ad eas tres p^r. q. si. Distinguit
 inter se realiter et p^r. Haec tres p^r. sunt
 generis distinctio realiter, et generis sunt etiam distinctio,
 factis. go. p^r. omnia distinctio inter se p^r.
 et realiter. quia p^r. distinctio potest non tunc p^r.
 factis et realiter desumit ex distinctio actibus et obm.
 factis. go. si istae tres p^r. sunt actus distinctio
 realiter et factis p^r. dicitur sicutem fontem obm.
 ipse inter se distinguit factis et realiter. quia
 p^r. p^r. omnia. nam multum aliud caput videlicet restat
 ex quo desumit distinctio factis et realiter potest
 quia ex dicitur sicutem actum obm., cum p^r. istae
 habeant idem nomen factis, immo et in eod. nomen: p^r.
 p^r.

pot fundari uanis potibus et habitibus plane ex
 se non inhaerent non potest participare sua de
 distinctione quae eam habuit ex distinctione actus
 et otium. In non autem potest. in primis potest generis
 ratione habet generationem realiter distinguit ab aug-
 mentatione et nutritione, item nutritione distinguit
 realiter ab augmenta cum scilicet de nutritione sine
 augmenta. 2o distinguit istas tres partes inter
 se realiter. Quod uero haec partes habent distinc-
 ta sunt et iam probatur e. g. Confirmatur haec
 ratio. Istae tres partes sunt generis et singulis finis in
 quos ordinantur. 2o distinguit realiter. cum potest
 generis. 2a distinctio potest de finibus ex duobus sicut
 finis generis et ad quae se ordinantur. 1.

Conclusio Secunda.

Potestas aerea vegetabilis uel repens in similibus
 specie animantibus sunt in eisdem specie.
 Et idem dicimus de potestate aerea sensibilibus de
 quibus latius infra.

Explicat Cato. Dicimus in illa quae habet uig. potest
 nutritionem repens in herbe et luto et et in plantis

in

In petra nutritiva (q̄e in hōie non distinguitur sp̄e
 à petra nutritiva (q̄e in equo vocat hō et equus
 differant sp̄e. sicut et docet cetera p̄tia q̄ p̄tia
 nutritiva hōis non distinguitur sp̄e à petra nutritiva
 equi. his positis. Oportet tunc. Hoc petra in
 quocumq̄ sp̄e rep̄iant hūc idem alim̄ fuit
 q̄ fuit eisdem sp̄e. q̄ q̄na p̄tia p̄tia aut. alim̄
 petra nutritiva te fultu partialis fuit talis
 fū fultu partialis respicit tam in hōie q̄na
 in equo. q̄o uliq̄ hōid idem alim̄ fuit. Cūq̄
 hōie rō. Distinctio graup̄ia petra non fuit
 ex distinctio fūm q̄q̄ nichilens fū alim̄. q̄o
 hōie fū fuit distinctio dūmādo tū maneat idem
 alim̄ fuit, et petra manebunt eisdem sp̄e.
 Oportet aut̄ q̄o. Petra istas hūc idem alim̄ nempe
 alim̄. q̄o non distinguitur distinctio petras
 reat̄, fū ad fūmū aut̄ n̄ter illas distinctio
 fuit. q̄q̄na p̄tia ex dicit. q̄o distinctio petra
 defūm̄ ex distinctio actum et alim̄ - aut̄ p̄tia.
 nam̄ q̄na, nutritio et cūq̄ hōie n̄q̄ant̄ v̄ca
 alim̄. q̄o. Cūq̄ q̄na q̄o. Acty petra

nutritiva.

nubilitate et generalitate et idem realiter qd est
suo petra realiter. petra aut. nubilitate et transmutatio
fuit. In ymas et e talis mutatio. qd est idem
actu. Causa et effectus. Angustus scilicet differt in huc
a nubilitate q nubilitate quod dicitur generaliter
angustus a. quod dicitur in. partem scilicet quia erat
deperditio et naturae calorem. Sed huc non differt ab
sua dicitur scilicet quia quod dicitur in genus magis vel
minus et e dicitur accidentibus. qd.

Q. Angustus dicitur aut. habet idem etiam materiam
sua aut. fuit et e aut. In idem dicitur a. materiam
et non recte colligitur idem dicitur. Q. et e.
Etiam non huc idem etiam materiam, non petra qd,
nubilitate habet et e totam scilicet, non nescit
petra nubilitate aut. argumentatione. Sed sicut
Causa. Q. N. aut. ad qd. dicitur Veni qd et m,
hinc sicut transmutatio scilicet, generaliter et, ad
nunc generatio nunc hinc materiam mutatio scilicet.
ideo generatio quia nunc nunc qd aut. respondente
ipsum petra generalitate vocat generatio sicut petra.
Nubilitate nunc sicut sicut aggregatio per similitudine
istam

ritum actum. ad eum cas. R. T. omni nra
futum auctas non spe salutem parvialum sine
illa sit m. sine m. q. d. derata tu in linea saluta
sed terminis auctas fuitis ce m. gatus, connotans
tu hinc abijet mente salutem parvialum,

Arices. In hoc casu sunt fili in vireum
subordinati. Jo non gstituent distinctas reatu
patus. gupur qit ex dicitis. vda n. si g. hie
ad trahit ali non gstituent. hie ita g. hiam
a g. hiam nutritiva qo sunt aly fili in vireum
subordinati. Jo ante vero pto. nam nutritivi
deserunt auctas, nutritivi vero d. auctas deser,
autum g. hiam. Jo. /

Dist: aut sunt fili in vireum subordinati
in ordine ad ritum actum th. aut. sunt fili in vireum
vireum sub ordinati ita ut finem habeant distincta
ita sunt hie: aut. et hinc d. g. hiam

In vireum. aut nutritiva g. hiam in calore
nata vel in hinc mente primam g. hiam.

Jo. In vireum hinc g. hiam, sed spe p. hiam
ritalem

vitalium excellentissimam. p[ro]p[ter] nutritio[n]e[m] & cultu[m]
vitalis. q[uo]d p[ro]cedit a p[ri]ncipio vitali, sed calor n[on]
creatur a p[ri]ncipio vitali neq[ue] illud longitudo prima,
in qualibet. q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ri]ncipio caloris q[ui]
a se mixtis e[st] v[er]o p[ro]p[ter] q[ui] in elementis.
sed ille q[ui] e[st] in elementis non e[st] vitalis. q[uo]d
neq[ue] e[st] in creatis.

Pluribus q[uo]d extra vitam. Proprietas
distin[ct]a p[ro]p[ter] p[ri]ncipio a q[uo]d p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
hanc p[ro]p[ter] p[ri]ncipio q[ui] p[ro]p[ter] in p[ri]ncipio
p[ro]p[ter] animabilit[er] distin[ct]a p[ro]p[ter] q[uo]d d[icitur] v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
hanc distin[ct]a p[ro]p[ter] p[ri]ncipio.

¶ Cum dicitur quod p[ro]p[ter] p[ri]ncipio p[ro]p[ter] p[ri]ncipio,
res q[uo]d p[ro]p[ter] p[ri]ncipio a p[ri]ncipio v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio.
¶ Nam vere a p[ri]ncipio e[st] v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio p[ro]p[ter] p[ri]ncipio,
neq[ue] q[uo]d p[ro]p[ter] p[ri]ncipio p[ro]p[ter] p[ri]ncipio v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
p[ro]p[ter] p[ri]ncipio q[uo]d d[icitur] p[ro]p[ter] p[ri]ncipio, sed a se de p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
v[er]o p[ri]ncipio. unde cum p[ro]p[ter] p[ri]ncipio v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
p[ro]p[ter] p[ri]ncipio e[st] v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio p[ro]p[ter] p[ri]ncipio v[er]o p[ro]p[ter] p[ri]ncipio
in distin[ct]a p[ro]p[ter] p[ri]ncipio animabilit[er]. P. 20. Illud
p[ro]p[ter] p[ri]ncipio

p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]etari. p[ro]p[ri]e n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas vel
 sic. r[ati]o n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[tis] a b[er]o[n]is s[un]t
 p[ro]p[ri]etas. si p[ro]p[ri]e m[od]o p[ro]p[ri]etari tunc p[ro]p[ri]e s[un]t
 p[ro]p[ri]etas sicut p[ro]p[ri]etas n[on] s[un]t h[er]e[n]t[ia] et s[un]t p[ro]p[ri]etari
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas et s[un]t p[ro]p[ri]etas, n[on] a. si p[ro]p[ri]etari
 n[on] s[un]t p[ro]p[ri]etas om[n]is fluen[tis] a b[er]o[n]is p[ro]p[ri]etas
 sic. 5. Julij in quo die disputata sunt thes[is]e p[ro]p[ri]etari.

ANIMA
 DE

ANIMA SENSITIVA
 ET DE SENSIBUS IN
 COMMUNI

QVAEST.

QVAESTIO
QVINTA.

DE
ANIMA SENSITIVA
ET DE SENSIBVS IN
COMMVNI *an &*

Dub:

Dubium Primum.

Quotuplex sit sensibile
externum: et utrum sensibile
positum immediate supra sensu
causet sensationem; uel non?

Conclusio Prima.

Sensibile externum haec quod sensibus exter-
nis percipitur e triplex scilicet: Sensibile per
accidens sensibile per se propria et sensibile
commune.

Explicit ratio in illa dictione q. «a q. sensibile ex-
ternis percipitur sunt in triplex gratia. scilicet sensibile
per accidens. et a sensibile per accidens illud
cui accidit illud q. per se proprio sentitur, ita ut nihil
plane faciat vel generat ad immutandum sensum
si situm se sumat, et hinc fortiter et sensibile per
accidens q. accidit illi in q. proprio sentitur.

scilicet:

WA
TN
8
D

se: color & e sensibile quoniam recipit passiones in passio.
Sensibile nervi & e quoniam unum, et sensibile coram
hinc eadem quod per se sentiant, sed in diversi modo
Nam sensibile per se quoniam invariatur quod se ipso sensu
ita ut non ab alio sensu percipiuntur, et quod
dat suum sensum a quo percipiuntur; Sensibile nervi
coram percipiuntur eadem per se a sensu ita tamen ut
ab alio sensu et percipiuntur. Sed ex parte in figura.
Quod percipiuntur per se a sensu in se, non tamen ab illo solo,
sed et a sensu tactu, unde sequitur quod sensibile coram
percipiuntur eadem per se, non ipso, sed utroque. Hinc percipit
Petrus Cantor. Tot sunt sensibilia in eum quod in se,
dis quod tangit sensu alterari vel invariari, sed
hinc sunt tripliciter modo tamen tactu in eum quod tamen
tamen sunt sensibilia externa. M. per se per se. vel
in sensu exteriori alterari & quoniam suum, vel per se
ipso, et sic e sensibile per se quoniam unum; vel hinc sensibile
facit tamen ad modum invariandi et non ad suum et
sic e sensibile coram. Vel tandem sensibile nec
invariatur sensu & quoniam suum, nec et quod invariatur ad

modum

modu inmutandi sensu sui plane & accidens hñt
se ili, et tunc e. 3^oim sensibile exten nū nōnq
sensibile & accidens.

Itē Cato. 2°. Nam vel sensibile inmutat sensu
sui q̄ talis et tunc e. sensibile q̄m et q̄u.
vel inmutat sensu sui aliqd eōe in nomi natu
tu repta in sensibily et tunc e. sensibile eōe
utruq. magnitudō inmutat sensu tūty et in sy
nōn sūm q̄ talis, q̄a in sy ut sic inmutat à calore
inmutat q̄ sensu in sy à magnitudō in sūm aliqd
eōe q̄ sic et alios sensu attrahere p̄t si sensu tūty.
Vol fundam sensibile se habet. mere & accidens
et sic sūt 3^oim sensibile exten nū. sunt q̄o
qualitates 3^oim sūm sensibilia p̄ se, q̄ates
nōn et q̄ ab ipis dependent sunt sensibilia
eōa, sūlta particulares sunt sensibilia &
accidens.

Quores circa hanc tūctam vñt hanc dūis in
mā sensibilia sūt univoca vel analogā.

Itē Cum d. th. lēpē Analogam sūc te aptu
q̄a sensibile exten nū nōn aequaliter partē nōq

ab

ab istis etiam et unum prout quod aliter. et
 et dicitur analogi in analogata. prout autem. nam
 sensibile per se prout aliter inveniatur prout
 si: prout prout; sensibile vero esse ubi habetur
 dicitur non inveniatur prout prout in illo prout prout,
 deinde sensibile per accidens ad hoc ubi prout prout
 externo dependet a sensibili prout. et non prout
 filius externi iniquitate prout prout ab his et
 ab unum prout quod aliter. et.

Conclusio Secunda.

Sensibilia circa sunt quinque, Motus scilicet quies,
 Numerus, figura et Magnitudo.

Hae sunt etiam inter prout eam docet prout
 huius prout. Quia ea quae inveniuntur sensum
 per se esse prout ad motum sensum, sunt
 quinque. et sunt omnia prout sensibilia circa. prout
 prout. Nam prout hae quinque in tunc ab
 lata sunt alia prout et hae modo inveniuntur sensum
 ut sunt in g. tempus, unitas, situs et distantia,
 et ista reducuntur ad hae quinque. tempus non reducitur
 ad motum cuius est prout mensuram unitas reducitur

al numerum, sicut, nec et distinctio ad magnitudinem
 omnium. qd. qny. hinc omnia sensibilia. cetera.

Quares ita supposito, dixerim sensibile
 si eorum sensu se a sensu exteriori, an illud
 in sui perceptione imprimat sensu exteriori qd
 pnta et distinctam pntem, a pnti sensibilibus qny.
 Et ad hoc per totum sequentem.

Conclusio Tertia.

Sensibile eorum non imprimat distinctam
 pntem a pnti sensibilibus qny sed tunc modi,
 sicut illam pntem ut alio modo invidet
 sensum.

Explicit lectio. In illa u. uoluntate sicut q. magis
 nitens u. g. Quam utram obducta aliquo ca,
 lere ut u. g. albedine, non invidet sensu nisi
 qd in ipso pntem et distinctam pntem ab illa qnt
 pntem albedo, sed tunc modificari illa pntem albe,
 Omnis q. plane pnt. nam alio modo invidet mea
 pntem nigra qd videt albedinem extensa ad
 10. cupit qnt si tunc fit extensa ad hanc cupit.
 Et hanc lectio su explicata pntem in pntem de
 Quinte pntem numerum inter sensibilia cetera.

Quies

Genus in hit et aliud quia eius privatio unum vel
plures, ergo non potest unum privatio sensus proprie
et distincta generum, distincta a specie sensibilibus proprie
autem potest proprie generum. Illa species non proprie unum eius
reale profectum, sed unum privatio non potest esse proprie
eius profectum. ergo.

Deinde tracto de de aliis etiam sensibilibus etiam. Unusquisque
sensus habet proprium modum suae immutabilis cuius generum
non communem eadem unum alio sensu. ergo species quae proprie
ab uno sensu non potest proprie ab alio. autem proprie.
alium namque, modum immutandi habet nisi quia
audire vel habere, et eadem ita alium vel non communi.
nec unum alio sensu in suo modo a non unum.
alias si communem eadem quod unum quod unum audire et
falsum est. quia potest. Tamen ultra. Sed si sensibile
eius non immutandi sensu et propria generum illa debet
fieri a pluribus sensibilibus. cum nulla res producat
plures sui species. non enim quod unum producat modo bene
modo alia generum sui ergo sensu hile eius non unum,
sui sensu et propria generum. autem potest. nam haec de
re sensibilibus eius quod proprie a pluribus sensibilibus.

Confirmat

Causam hanc ratiō. Sensibile p̄m̄ se sensibile,
 le eade differtur fuit et epte ratiō sensibilibus.
 sed sensibile p̄m̄ fuit h̄t q̄ inuicem sensu &
 p̄m̄ p̄m̄. q̄ h̄c non quoniam sensibili eā.

Conclusio Quarta.

Sensibile externū quōdā supra sensum mēdiate
 diate non causat, sed impedit sensum.

Extr. Causa. Et dicitur q̄ si v. g. color immediate per se
 supra sensum n̄t̄ ita ut sit ip̄s̄ ois gignens tunc
 tale sensibile si immediate applicatur non causet
 sensum, et h̄c q̄ alio vultis docent alij. si
 ad sensum semper requiratur alij, mediu inter sensum
 et sensibile. ita ut si auferatur mediu, sensus ex
 ercenti non p̄t̄. Et distinguunt Auctores duplex me-

diu, unū internū aliud externū. Mediu inter,
 n̄t̄ vocant illū punctum existens in ip̄s̄ cuti
 q̄ mediat inter p̄t̄am sensibilem et ois sensibile.
 Mediu vero externū vocant illud corpus q̄ extra
 cuti, medians inter ois et p̄t̄am sensibilem.

Certe q̄ n̄t̄ e n̄t̄ q̄ n̄t̄ q̄ n̄t̄, h̄c, q̄
 ad sensum requiritur alij, mediu si illud sit

m

ni ul exterru. his pectis. pte luto.

Pctia sensitiva exteriores sunt aliquo modo spri-
rituales et hnt inaleu modu recipiendi sua
ota, go otm pectis mediate supra sensu non
cautit sensum qd impediet. aut pte, ex supra
vitis et et pte pbari, fa eo res aliqua e magis
inatis, quo magis dominus mact, pte aca sensu,
hna magis dominus mact qua vegetabilis. go
e in materialis. Ultra. go et pectis sequentes
aciam sensitiva emul aliquo modo suntinales
et hnt inaleu modu recipiendi sua ota.

qstia pte. otm pte se e crasim d matu. go pte
pctia supra sensu inaleu mpediet sensum.
qstia pte. ad huc n. ul fiat sensus debet spe
pctis inter sensitiva et sensu, sed illi nulla est
pctis, go non pot fieri sensus. Dices. Ili
spe aliquo pectis emul inter spem oti sensitiva
et inter pctiam sensitiva, go si sensitiva pectis
mediate supra sensu hnt pducet mediate in
sensu spem pte. Ipsi a. cum sit inaleu modu
e aliquo modo speminales et mact. go illi
- oit

ont sufficiens p[ro]prio et q[ui]s p[ro]prio sicut sensus.
 Cuius. Illa p[ro]prio mediate omnia ab o[mn]i
 modo et sufficiens p[ro]prio causa sicut. q[ui]s
 debet apponi aliq[ui]s mediu[m] q[ui] magis p[ro]prio
 hinc. q[ui]s p[ro]prio p[ro]prio o[mn]i. p[ro]prio mediate p[ro]prio
 ab o[mn]i potat sicut erat hinc sicut o[mn]i a quo
 mediate p[ro]prio et quo magis credit a p[ro]prio
 p[ro]prio, et p[ro]prio p[ro]prio a erat hinc q[ui]s mediate
 omnia o[mn]i ad hinc sicut hinc erat hinc
 et q[ui]s sicut p[ro]prio ad p[ro]prio sicut hinc
 cum p[ro]prio sicut sicut sicut sicut aliq[ui]s
 gradus sicut hinc q[ui]s illa p[ro]prio p[ro]prio hinc,
 dicit a p[ro]prio modo. q[ui]s.

Cuius ad q[ui]s. sicut hinc et sicut hinc
 accidens. q[ui]s hinc dicit non hinc. cum sicut
 sicut hinc in alio p[ro]prio o[mn]i. sicut hinc
 accidens illa q[ui]s p[ro]prio hinc q[ui]s sicut hinc
 sicut hinc sicut hinc sicut hinc sicut hinc
 p[ro]prio sicut hinc q[ui]s sicut hinc in sicut.
 q[ui]s sicut hinc p[ro]prio.

R. N. o[mn]i ad p[ro]prio: dicit hinc. q[ui]s p[ro]prio
 hinc

ratu spū alterig ita ut non generalis aliquo modo
ad mutatem sensu se sensibile & accidens com. m.
si tu generalis ad mutem mutata licet non impri-
matur spūm spūm a sensibile & accidens h. m.
sed d. m. et hunc th. p. p. p.

Alii autem d. Contra iam tunc. Spūs coloris
hinc habet representare colorem et non quantum vel
figuram, quia ut pignat figura potest alia spūs
et est sensibile eade impri met spūm spūm.
omn p. q. tu aliquid representat ut a quo p. m. t.
h. in sensu, sed spūs sens coloris hinc multum in
suis a coloris q. spūs coloris hinc representat col-
rem et non figuram. Contra. Si es esul iuxta
emcapitū hinc iuxta in coloris hinc hunc sensu
hinc quantum illis coloris, et tu non sentiret spūm
spūm sensibile spūm. q. hunc sensibile eade se
figura coloris n. j. motu coloris impri met spūm
spūm. m. p. si n. es iuxta in coloris p. p. t. n. d.
ut ultra ascendere hunc sentiret se hinc p. d. i. q.
a quate coloris, imo si subito vellet ascendere gra-
mitis forte tunc ead caput. q. sentiret quantum
illis coloris. m. et q. d. nam sensibile spūm
Sensu

sensu tactu sunt qualitates sua q' hanc, sed illae
non sunt in eodem alio catu q' hanc
cum ut q' e' compressibile q' g' hanc q' hanc: sed
in car: q' sunt ut q' hanc alio q' hanc
sunt q' hanc sensibilibus.

De hanc d. aut. Si hanc coloris sumat q' hanc
et hanc se hanc hanc hanc representare colorem
aut. si a. ead hanc sumat taliter vel taliter mo.
difficilis hanc et hanc representare q' hanc vel figuram.
Et hanc hanc g' hanc - ad q' hanc: et facile dices. Si hanc
coloris sumat q' hanc hanc hanc representat colorem,
q' hanc color mittit hanc q' hanc taliter vel taliter
medificat, ideo et hanc ab illo q' hanc hanc hanc
sunt ut a quo medicat. Et illa medicatio q' hanc
aut a sensibili ea. Ad hanc dices. Con. m.
et hanc m. ad q' hanc dices et hanc tactu non hanc q' hanc
sunt hanc qualitates sunt et alia qual: ut sunt
sunt, molles, acutis, &c. cum q' hanc in eodem re,
q' hanc et hanc cum ut docent q' hanc corpus celestia
sunt quasi q' hanc q' hanc hanc hanc hanc
mim q' hanc q' hanc hanc hanc hanc hanc hanc
vel hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
hanc.

Clivus.

Pluribus 30. Contra quam Cautam. Goto qd
comprimis ambos oculos hinc expit aliquem ful-
gorem et sentit illi et tu illi multum e medum in
super et sensibile. Goto sensibile papilla supra super
pro care sensatum. Idem e dicendum de odoratu
et videtur in inferiore parte cerebri ad que ut
expit probat super in nervi multi odores apen-
dunt et naves, et illi percipit odorem. Goto idem qd
autem. Idem et e de gustu qd respicit aliquo
nervo linguas et cum lingua sit pars multa
perosa nihil incedit qd alio qd salivam alk-
ratis intrat usq ad nervum linguas qd peros.
et hinc sentit dulcedinem cibi. Goto. Idem ergo
in tactu e ratio, sed si aliquid qd percutit supra
eamem statim sentit illud. Goto.

R. Ad quam expiam cum Punctio qd qd alijs
comprimis oculos et videt aliquo fulgorem qd
hinc non sit vera ratio visio, sed tu appa-
rens, qd illud gignit ex qd sensu spiritum vita-
tum, unde vocat sensu. Sicut et qd videtur
facit in qd aqua videtur esse curvum, qd
non e.

R.

Admittendo esse uera sensum usq[ue]
 in illu[m] fulgorem non uidetur aut recipi sicut part[es]
 h[ab]et p[ro]p[ri]etas supra sensum. sicut part[es]
 distantes a pupilla. Ad r[ati]o[n]em experientie docet
 illum odorem non recipi ab odoratu sicut illas
 partes p[ro]p[ri]etas supra sensum sicut sicut alias
 partes. Idem et dicit de Lingua et Tactu.

Dubium Secundum.

An potentia sensitiva sint tantu[m]
 potentia passiva; et an uehemens
 sensibile laedat et corrumpat sen-
 sum; et an sensus circa propri-
 um sensibile possit decipi; et
 quoddam sit obiectum sensus?

Conclusio Prima.

Potia sensitiva tam interna qua[m] externa e[st]
 potia passiva in ordine ad receptionem sp[irit]us, e[st]
 in activa in ordine ad sensationem.

Plr

Pro tanto quod ad se non pertinet. Accipere quodam patiat pota
sensitiva nec recipit suos intentionales ab isto
puncto. go in ordine ad illas pota passiva.

2a pars tractus pto. Anima se neco proprio actum
sentire sed non e proprio actum pto. go debet
alium sentire; sed nullum aliud pot. Sani qua potia
sensitiva. go potia sensitiva in ordine ad sensum
est potia activa. Dices. Sensum aut actu
sentire nihil est aliud qua ipsa receptionem
suum unde nec debet per aliquid potia activa
sed tunc receptiva vel passiva. Contra. Sensus
nec e actio vitalis. go non est ipsa receptio
sua passiva. aut pot. non sentire vitaliter se
movera. quia nec pot. actio vitalis debet esse
de se affectiva a proprio vel potia vitali. go si sen-
sus e actio vitalis debent provenire aliqua potia
vitalium a qua affectiva quodam. go potia sensitiva
in ordine ad sensum est potia activa.

Cum hoc tenendum q potia sensitiva et in
ordine ad sensum sunt sui potia passiva
nam cum sensus sunt actiones inanimatas
nec debent recipi in illo a quo obiciuntur

unde

unde cum sensus recipiant in ymo petris su,
finitis petra quod dicitur passiones.

Conclusio Secunda.

Vehemens sensibile potest cadere et corrumpere
sensum tam sicut esse nature quam intentionale
In hac parte certum est quod vehemens sensibile cadat
per seipsum ad potest cum se oculis nulli figere
in selem habita habebat, nisi si dicitur generat
corruptio organum visus. solum de rebus
manti formae rebus dicitur et de aliis sensibilibus.
Sicut diffinitio est sensibile quod cadere sensum
sicut esse intentionale, huc est sicut quod nisi dicitur sicut
in ipso sensu. an vero hoc est sicut tam sicut esse
nature sicut sicut quod dicitur ex tali materia vel forma
dicitur quod sicut qualitates quod sunt corruptibiles.
Dicitur ergo una parte quod sensibile vehemens potest
cadere sensum et aliter corrumpere tam sicut esse
intentionale, quam sicut esse nature. Et in primis
quod potest sicut esse nature certum debet esse, quod sensibile
potest huc tam inclusus quodlibet: sicut quod

vehementissime

vehementissime agerent in organum sensus et si aliquid
 obtemperabile spiritus calidissimum vel frigidissimum nihil
 obstat, quod non potest laedere sensum, ut de se patet. quod vero
 potest hoc spiritus vehementer sensibile spiritus est in
 sublimi, etc. Spiritus vitantur etiam ab obtemperabile
 immixto in sensum sunt vera acci ductio realia. quod
 si sunt excedentes bene potest laedere et corrumpere
 sensum. Certe hinc ratio. albedo congregat nigritatem,
 nigredo congregat. hinc a non facit albedo
 nisi rari spiritum. et albedo excedens ut ipsa eximia
 patet nimis disgregat nigritatem et quod ipsa laedit,
 quod sensibile potest laedere sensum, si sit rari,
 mens et spiritus est intentionale, unde color in
 visis et oblectare visum, quia quiescit in quatuor
 media temperie colorum. quod color ex cellis, modo
 statit quod si sensum. hinc a non facit nisi
 mirabiliter spiritus. quod sensibile potest laedere
 sensum spiritus est intentionale.

Conclusio Tertia.

Sensus non potest deipi circa sensibile spiritum quod se
 potest hinc et accidens.

P. Br

Petr. Tentis. In part. O. Omnia sensibilia q. se ab in
 hinc respicit sunt quoniam sensibile. q. se
 se tendit in illud et quod nunquam desinit
 circa illud q. se loquitur. aut potest per quod. Illud
 n. quod alterum respicit ex quibus q. se
 non potest aliud tendere nisi sub ratione illius, q. se
 si sensus q. se respicit quoniam sensibile, non potest
 nisi se tendere in illud vel in alia sub ratione
 illius. q. se se loquitur sensus non potest desinere circa
 quoniam sensibile, potest desinere quoniam d. aliquid
 ratione q. se. q. se aliquid q. se accidens desinere
 desinere potest. q. se potest organum corrumpi aut per alia
 quod inter mitti. ut potest quod hinc se habet utantur
 ut q. se dulce indicat q. se amant. hinc, q. se
 lapsum organum et q. se alia in partem in
 occurrunt.

Conclusio Quarta.

Omnis sensus est aliquis non necessario conditio in
 non respectu ut sensus exercet autem
 in gustantia, f.

Petr

Petr. Petrus n. g. unicus est una scriptura petra
q̄ habet unum hunc otm, sed singularia sunt nomina
et multiplicia. q̄ otm illis est aliqd̄ eorū otm
illos singulariter a quo sumat sua unitatem.
Cognoscitur hanc rād. Si otm singl̄ op̄t aliqd̄
singulare, q̄o nō op̄t hanc determinatā, nō
abstractā ab hoc et illo. Non s̄m. q̄o potia nō
sua n. g. nō hūc recipit hanc singularitatem, sed et alia
q̄ debet illi rād. s̄i q̄ otm singl̄ sit qd̄ abstractā
hanc ab hoc et illo singulari. et q̄to s̄m. nō tūc
otm singl̄ q̄o qd̄ univērsale nō sumitur de
unitate positive, sed hanc negative. hanc. de nān
q̄ nōcāq̄ substratū unitatis. Unde otm s̄m. n. g.
petra unicus est color, non iste aut iste color
nō particulari. Differt hūc singl̄ ab hōc nō nōcā
q̄ nōcāq̄ habet q̄ otm aliqd̄ unitatis positivū nō
a. singl̄.

Alii dicit q̄o. Petra ^{activa} est illa q̄ transformatur
sua otm s̄m. petra scriptura nō transformatur
sua otm. q̄o nō omni petra activa.

m. e.

M. & Actus & intellectus: ou - et quibus modis n. p. p. p.
 infima epus circa colorem illu transfundunt.
 P. Ex quo loco Actus illu p. illudem tu rest.
 te p. p. p. agentem in exteriori matrem
 actionem transfundunt tu spe actua qd
 transfundat in circa q epus. non vero voluit
 comprehendi in Actus actus immanibus p. p.
 suspitiam.

Aliter de. Spes tu hinc spe intentionale
 qd non pot corrumpi f. p. p. p. p. p. p. p.
 illa corrumpit a rei natu. qd debet p. p. p.
 ab alio q a infra linea actus natu. cum
 qd p. p. p. intentionalis fuit extra illa linea non
 pot esse corrupti oris f. p. p.

P. Con. aut. d. q. q. non pot latere f. p. p.
 In primario Con. non pot f. p. p. p. p. p.
 qd licet p. p. p. suspitiam habeant spe qd
 nate tu cum illud spe nate subordinat qd
 spe intentionalis inde non cum qd p. p. p.
 intentionales sunt quod amodo cum p. p. p.
 q pot corrumpi f. p. p. qd p. p. p. p. p.

excellentis

excellentia hinc nimis imbutant sensum et cum
sensu non sit copax hanc imbutam ideo cor,
rumpit organum sensus. Alia arguta contra hoc
dubium in deo, quodam, et legi potest in huiusmodi libris.

Dubium Tertium.

Utrum species intentionales
sint requisita ad sentiendum;
et quot sint sensus externi;
et quae obiecta illorum? ~?

Conclusio Prima.

Ad sententiam vero requiruntur species intentionales.

Secundo contra hoc ex Aristotele 2. de anima lex: 12. ubi ait.
Quod sensus in actu sit ipsa anima sensibilis in actu,
sed hoc opinio non potest haberi nisi admittamus species
intentionales. hoc patet in. nam sensus illius opinio non potest
esse quod sensus in actu sit ipsa anima sensibilis in actu
parte rei, cum ab illo differat quod realiter est in se
hoc patet ut dicitur sensus in actu anima sensibilis in actu

f

et similitudinem illig in propria petra sculpitur, ut
 n. alie modo p[ro]p[ri]a inraymani ep[iscop]o ip[s]o etu sculpibile
 q[ui] n[on] ad m[er]itanda sunt p[ro]p[ri]a subterfuges ad
 sensum dicitur.

Et tunc eo r[ati]o. Et petra sculpitur et infra ip[s]a
 sunt sensum q[ui] petra sculpitur artificialiter scipit
 sed et non pot[est] esse infra sensu p[ro]p[ri]a r[ati]o ut
 p[ro]p[ri]a, q[ui]a habet a parte rei. q[ui]o est infra illu me,
 dicitur p[ro]p[ri]a sculpibile. m. p[ro]p[ri]a et dicitur r[ati]o petram
 appetit r[ati]o et cognoscit q[ui]a r[ati]o et petra sculpitur
 nam petra cognoscit p[ro]p[ri]a ad res ad infra illa
 existens adhaerens ear ad se, petra vero app[er]e
 titina p[ro]p[ri]a ad res ad extra p[ro]p[ri]a sunt in se. m. et
 de se q[ui]a. Et tunc h[ab]et r[ati]o. Nam etu sculpi-
 bile p[ro]p[ri]a notitia p[ro]p[ri]a in sensu ab eto n. et
 petra p[ro]p[ri]a notitia ut ceteris dicitur p[ro]p[ri]a. sed nil
 agit ali non e. nil p[ro]p[ri]a se, nil p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 mixtura, p[ro]p[ri]a ultra. Sed notat etu sculpibile
 non esse p[ro]p[ri]a se p[ro]p[ri]a a parte rei infra sensu
 q[ui]o est in illo mediante p[ro]p[ri]a sculpibile, q[ui]a mixtu
 mixtura ab eto; et hoc tunc h[ab]et ut h[ab]et in deat p[ro]p[ri]a
 de p[ro]p[ri]a sculpibile. tu et intelligenda et de

p[ro]p[ri]a

¶ species intelligibiles, ita ut si cui sensus non sit et hoc
se sentiam nisi mediantibus speciebus in propriis ab
obis, ita nec in eis potest dici intellectus alius, sunt
intelligibiles in propria. Et potest in universis locis
probari haec ratio. Sensus et in eis sunt potestates intellectus
generales et sunt se in determinatas ad percipiendum
hoc vel illud, ergo ut determinata obiecta autem
circa hoc etiam et non circa aliud debent ab
aliquo principio intrinseco determinari. Unde.
¶ sed hoc principium determinans in eis vel sensu
intuitu et aliud quia species intelligibiles in propria ab
obis. ergo tamen ad intellectum quia sensum non
sunt nisi species in propria. autem quomodo. Ex hoc nempe
potest. Sensus non potest se evidenter potest hoc, et illud et
aliud cognoscere sicut et sensus in y. n. n. q. potest hunc
et aliud colorem videre, ergo si est indifferens debet
ab aliquo determinari. ergo potest, et ipsa non
agere in determinata. in non subsumpta et potest.
nam illud principium intrinsece determinans in eis
non est appropinquatum et ut a parte visus huius non est potest
plane extrinsece, nec est ipsa actus et multum
ipsa

ipsa p[er] se s[ed] sicut s[ed] i[n]tentionalis sensibilib[us] uel
 intelligibilib[us]. Quares h[ic] An s[ed] sensibilib[us]
 q[ui] n[on] debent generare ad sensum sicut sensibilib[us]
 a p[er] se sensibilib[us] aliquo modo? R[es]p[on]dit s[ed] sensibilib[us]
 les non p[er] se sentire ut quod a p[er] se sensibilib[us],
 bene t[ame]n ut quo, p[er] se h[ic] p[er] se. Item s[ed] n[on] g[enerat] nisi
 l[ib]er non e[st] colorata nec calida aut lapida,
 nec habet et aliquam figuram. q[ui] non p[er] se sentire
 ut quod, q[ui] p[er] se p[er] se. nam s[ed] nihil p[er] se p[er] se
 nisi in ip[s]o uel n[on] s[ed] sicut s[ed] sicut, p[er] se idem e[st].
 s[ed] intelligi l[ib]er non intelligi p[er] se ut quod a p[er] se
 intelligit nisi p[er] actum reflectant. q[ui] s[ed] sensibilib[us]
 non p[er] se sentire ut quod, p[er] se q[ui]a q[ui]a p[er] se uisua
 n[on] g[enerat] non p[er] se s[ed] sicut s[ed] reflectere eo modo q[ui]
 i[n]t[er] reflectit s[ed] sicut se et supra suas p[er] se. q[ui].
 Quod uero s[ed] sensibilib[us] p[er] se sentire ut quo, facile
 p[er] se. nam h[ic] modo sentiri uel aliud sicut q[ui]
 q[ui] uel s[ed] sicut q[ui] p[er] se sensibilib[us] q[ui]a actum
 sensibilib[us], h[ic] a. sicut s[ed] sensibilib[us]. q[ui] p[er] se sentire
 aut quo. Contra hoc dices. In p[er] se apparet
 euidens imago q[ui]a oculis uisibilib[us] et factum ut
 q[ui], sed h[ic] imago uel e[st] aliud q[ui]a s[ed] sensibilib[us]

enm

cum ipse etiam non sit infra speculum sed extra. et
ipso sensibili presentem videtur ut q. 2. Et cum
sentia respectu nisi enim illa non terminari
ad illam imaginem seu speculum sensibilem sed
ad ipsam rem visam quod videtur respectu et ipsum
reflectum emissum a speculo. Et sic videtur. hoc
adversari ipsi experientia, nam experientia videtur illi esse
imaginem similes ab eis. Et hoc in parte est
sicut deceptio enim colligitur per hoc, quod illa imago
et apparet in speculo ad profundum quo etiam et
remotio enim in speculo non habet tanta profunditas
tamen et ad quod illi videtur non est per recepta
in speculo, alias non videtur in m. dista quam
ipsum speculum. Et Nam in speculo apparet
aliqua imago maior quam sit speculum ut experientia
videtur. Sed si illa imago est per speculum sensibilem, cum
illa recipiat in ipso speculo ac per se non sit
ipsi adaequata non potest appariere maior. et sic
cum in presentem non terminari ad speculum sensibilem
sed ad rem visam et in speculo emittit per.
a quo per similitudinem et reflectuntur; et per
illa

illa reflectio cum videtur à pietate infima videtur ad
 apparet videtur semper esse spiritus sensibilis. De istis
 de his

Alii cetero contra jam dicitur. Duo accidentia
 solo num: distincta non sunt esse simul in eod
 num: sicut sed si admittantur spiritus intentionales
 darentur duo accidentia solo num: distincta ad
 eod num: sicut. sicut. M. supponit contra à Thomae sicut
 m. p. nam duo alba pot. multiplicare spiritus visibiles p
 idem medium ad eandem potiam visivam, sed illae duae
 spiritus tunc distinguuntur numero. sicut darentur duo accidentia tunc
 numero distincta in eod num: sicut. m. iterum p. nam illa
 duo alba solo num: differunt. sicut et spiritus illae ab eis diffusa et
 tunc num: distinguuntur. Cont. Si spiritus visibiles essent verae ad
 dicendam visionem sequeretur duo contraria posse esse simul in
 eod sicut, et in gradibus intensio. sequeretur et falsum quod dicitur. p.
 sequ: spiritus albi et spiritus nigri contrarij sicut album et nigrum
 sed illae duae spiritus pot. simul recipi in eod pietate visiva et
 eodem in gradibus intensio, quia pietate visiva pot. intensissime videre
 album et nigrum.
 R. sicut. sicut. spiritus illas representantes duo alba non tunc num: differre
 sed et tunc non simpliciter modo representandi quae sunt, eod modo dicendum
 de philosophis phantasmatis Petri et Pauli quae duo non tunc numero
 sed et spiritus differunt. Verum haec solutio videtur nonnullis
 sicut dicitur. Unde Beatus. Distinctio christiana acco,
 dunt. Quaedam absoluta. Quaedam vero respectiva

q

¶ in omnia rae dicuntur rati: transcendatum ad
aliquid et dicuntur hoc se differunt inter accidens
relativa et absoluta quoniam ad intentionem q. abso-
luta intentionem tunc a se, ab uno actu rati,
tunc dependent in sua intentione ab aliquo et ex,
transcendens q. respiciunt et hinc rati sunt et sunt
intentionales ¶ ex omnia rati respiciunt etiam rati
sunt. Sed per hoc actu absoluta eius sunt
non esse de se sunt in eod. rati q. tunc
accidentaliter respiciunt ¶ in sua intentione de-
pendent ab aliquo extrinseco, non non respiciunt.

¶ hinc sunt probales sunt tunc rati. Sed:
Ad causam ¶ Illud et nig. in ides respiciunt
ut sunt sunt in eod. rati in gradibus intentionis q.
resultant ex gradibus multo oppositis. tunc
sunt nihilites quos mittunt in intentionem rati sunt
abstracte a materia et quantitate hinc ides in sua
forma intentionale unde non sunt inter se rati,
tunc ut si sunt respiciunt in eod. rati et in gradibus
intentionis ex quo patet ad causam.

Conclusio Secunda.

Quinqs

Quingque sunt sensus exteriores scilicet: Visus,
Auditus, Olfactus, Gustus, Tactus.

Hae Causae sunt. Eam probat Aristoteles hinc hae rationes
Tot sunt sensus exteriores quod sensoria vel organa
sunt sunt 5. sensoria. quod sunt 5. sensus. Aristoteles
namque quod dicitur 8. Thomas in de anima in illo.

Conclusio Tertia.

Obiectum visus est Color ratio sub quo
est Lux. Obiectum auditus est Sonus. Obiectum
Oler. gustus Sapor, Tactus est qualitas
tangibilis ut caliditas et frigiditas.

Hae Causae necessariae sunt. Etiam enim in hoc
pectus visiva aut organum visus non solum sunt pro,
pille vel humor crystallinus in oculis, sed et duo
nervi optici, qui in oculo cerebri coniunguntur. Item,
item vel organum visus adaequatum sumpitur et humor
ille crystallinus in medio oculo existens. a quo
humore crystallino procedunt duo quidam nervi
visus, ad cerebri ut in oculo cerebri coniunguntur
et sic simul in humore crystallino et in tactu

nervis

nervis q' sunt ep'hia subiectat p'ctia nigra.

P'ctia Andibina h'it p' f'lo vel organo subiectam
quanda a'eam infra tempore annis in h'ca.

P'ctia Alfabina subiectat in quadam parte autis
q'le m'ata cerebri et vocari solet illa pars,
procep'g mammilares. q' sunt h'c partes car,
neq' habentis f'mi l'it'at'is cyr'it' mamillarem
famineam. et in istis l'naly partib' carnis
dr mediate subiectam p'ctam Alfabina h'ym
in p'rio organo.

Gustus habet p'rio organo et f'lo Nervum quenda
metem a cerebri descendente p'ctia h'ym
p'nsu.

Tactus subiectat h'ym in p'rio organo et f'lo in
nervo aliquo que medici tactu appellat, q' e
p'nsu p'ctum e'q'q' ita ut illo nervo h'ym aliquo
rete h'ym aut f'lo in volub' ut p'nt reliq' p'nsu
q' f'lo p'nt vel noccat. Et h'ca de f'lo p'nt
p'nt p'nsu p'ctum q' p'nt p'nt h'ca p'nt
V'm

Unum huiusmodi agendum Unum sensus externi re,
 flectant supra proprias gratias. Illasque possunt
 Unum n. g. nisi sentiat se videre. an vero hoc sit
 minus sensus eius vel alterius sensus interioris. Ad hoc
 P. 10 Nulla potentia exterior potest se seorsum cau,
 siderata sentiat se sentire q. alium autem se sentire
 ab actu quae huiusmodi gratia proprie sensibili. Voluntatis
 dicere sensus externi obrem nullo modo proprie re,
 flecti supra scripta. Ratio huiusmodi est evidens.

Nam gratia potentia sensibilia non participat rationem
 fructum sui est. n. g. nisi exterior n. g. et lucida
 n. g. colorata. 10 enim potest proprie a sensu exteriori q.
 actu distincta ad illam terminata. gratia potest q.
 potentia sensus sui est in aliis, et nisi
 recipiat in illo rationem fructum sui est non potest in illud
 tendere, et hinc est ratio quare n. g. potest recipere
 suam intellectivam. et reflecti supra se ipsum,
 quia intellectus potest intrinsece rationem fructum est n. g.
 P. 10. Hinc gratiam bene proprie concedi. potentiam
 infinitam sensus proprie desiderata sentiat se videre

fructus

fructu & ipsa nisi enim. pot hoc nam qd pntia in
fina est substantia moneta ab alijs deo infibili
tunc exis sua inficere. qd sentit se videre fructu
hanc sua inficere terminari ad aliq. oia infibile
t abentur in q hanc opio non fit adeo opia. nam
ut diximus iam sentire opne legit non de resp:
actibus sentiendi sed resp: oia q recipit.

R. 30. Si sensus isti exteri eris partu cordares
quidam q ut edimant sensum eor de q ut quo,
dando efficiant nra cum illo, reflectunt supra
opias opas. Explicat hoc. Nam nihil aliud no,
tunc dicere qm q sensu eor de quo latius infra
fit ppe exteriore q sensum exteriorem. qnto a.
il faciat alijs ca distas. Pro ois respone theta
30. Quia sensibilia exteriore sunt dupliciter qnto a,
n. vel pte nra particularem talis sensibilib, vel
eo in nra nra sensibilib. si p modo sumant tunc
mutant pte exteriore, si vero eo modo accipiunt
hnt nra oia sensu eor, q generaliter in nra nra
pntia pte sensibilib cum sensibilib eor
et

et cum sensibus petram externam. Nota 20:
 qd sunt in compositione universi ista comparabuntur
 ut cum petra superior et unities, tanto ad plures
 et se extendat. Ita et in compositione aëris
 ut petra illius sit sunt superiores et unities tanto
 ad plura se et extendunt sub una hanc fructu
 quibus. nam ista sunt multitudine in aëre
 ad petras inferiores formant unidubium fructum in aëre
 ne ad petras superiores. Ex his facile potest quibus
 sensus eorum potest reflecti supra quibus sensum ex-
 ternum, quia se: illa non tunc extendit se ad illa sen-
 sibilem exteriora in particulari sed et in unities, in
 et extendit se ad ipsas quibus petram sensibilem,
 in quibus univertat eam hanc in una rite facti sensus
 hinc.

Plurimae contra hanc. Sensus eorum non diffinitur
 ab aliis sensibus externis. quia si ipsa potest reflecti
 et supra sensus sensum externum et id potest sensus
 externi. quia potest petra autem petra distinetur qd
 alii et oba sed alii et petra sensum ext: et sensus eorum
 non sunt distinetur oba. quia sensus eorum non diffinitur ab externis
 m.

in illis et in. et in sensu eius sunt in g. in ipso, in
tate, ederalite, et alij illij et sunt inco hinc sensibilita
ta et ita sunt et alij sensum exte nem. go
m. nra.

¶ Si sensum eorum distinguat a sensibus externis
et non solum sed eorum resp. sensum exte nem in
poreando sed et in operando, et in sensu eorum ideo
gare raris et quasi primum sensum exte nem in
illum in sensu exte nem referunt suas sensatas
et ab illo hinc a fonte recipiunt sua in hinc
sensibus si sunt vitales. Ad hinc in primum
dicit. et in sensu eorum et exte nris spe in g. raris
nam sensibilita panti celantia panti nra panti celantia
sunt et in sensum exte nem, et sensibile in sua
comunitate et in sensu eorum. 9. Julij. anno 1630.

FINIS
LIBRI SECUNDI DE ANIMA.

LIBER
TERTIUS
DE ANIMA

liber, auch,
Josephus
nem. 70

exterior
nem. vi
ess. riko

nam in
longate
nim. hnt
ni. puz. rko
mit. rko

si. culat
ni. fra
ame. 5. 6. 7. 8.

ANIMA